

[28th March 1953]

[Note.—As asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MESSAGES FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER :—“ I have to announce to the House that I have received the following messages from the Hon. the Chairman of the Madras Legislative Council, dated 27th March 1953 :—

“ I transmit a copy of the Madras Requisitioned Land (Continuance of Powers) Amendment Bill, 1953 (L.A. Bill No. 1 of 1953) as agreed to by the Council without any amendment and signed by me.

“ I transmit a copy of the Evacuee Interest (Separation) Madras Supplementary Bill, 1953 (L.A. Bill No. 2 of 1953) as agreed to by the Council without any amendment and signed by me.”

“ May I know from the Hon. Leader of the House whether it is the intention to finish the business of the House by 11 o'clock? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir. It has been agreed, I think, in consultation with the leaders concerned that if possible we should rise at 11 o'clock.”

MR. SPEAKER :—“ Is it on account of Aruvathimooval festival? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It has nothing to do with it. I think the House is sufficiently tired of the discussion.”

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1953.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I beg to introduce the Madras Appropriation Bill, 1953, and move—

‘ That the Bill be taken into consideration at once.’

“ In view of the fact that the discussion on this is going to be very short and sweet I propose to reserve what I have got to say to the reply stage, if necessary.”

MR. SPEAKER :—“ The motion is—

‘ That the Madras Appropriation Bill, 1953, be taken into consideration at once.’”

* SRI G. C. KONDAYYA :—“ అధ్యక్ష, ఈ Appropriation Bill మీద విమోచిస్తాను చర్చిస్తాను అవుతుంది. వివిధ విభాగాలకు యివ్వవలసిన పనులు సభ్యులు వారివారి ఆధిపత్యాలను తెలియజేసి యున్నారు. ఆ విభాగాలనే మరల ప్రభుత్వం వారి దృష్టికి తీసుకువచ్చాను. ఇప్పుడున్న పరిపాలనా యంత్రాంగము యొక్క స్వయాపాన్ని మార్చుట అత్యవసరం. వెనుకటి రోజులలో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం వారి అవసరాలకు అనుగుణమైన విధంగా ప్రభుత్వ యంత్రాంగం సృష్టించబడింది ఎంతవరకు ప్రజాసామాన్యాలకు ప్రభుత్వ కార్యకలాపాలలో సంబంధముండరాదనే విధానాన్ని అనుసరించి ఈ యంత్రాంగం సృష్టించబడింది.”

MR. SPEAKER :—“ I find there is too much noise in the House and I am not able to hear the Hon. Member. Order, order. The hon. Member may continue his speech.”

28th March 1953]

* SRI G. C. KONDAYYA :—“ ఈనాడు మనదేశంలో ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. ప్రభుత్వ కార్యకలాపాలను ప్రజలు ఆర్థంచేసుకొనుటకు, ప్రభుత్వ దోషాలు ప్రజలతో సన్నిహిత సంబంధాలు కలిగిఉండుటకు వీలుగా ప్రభుత్వ యంత్రాంగాన్ని సవరించాలి.

“ ఆంధ్రరాష్ట్రం త్వరలో విస్తృతమవుతుంది. ఈ తరుణంలో ఆంధ్ర తమిళ వైషమ్యాలను పెంచే వైఖరిని ఎవ్వరూ ప్రదర్శించరాదని మనవిచేస్తున్నాను. ముఖ్యంగా ఉద్యోగులకు ఆంధ్రరాష్ట్రానికి కేటాయించే విషయంలో ప్రభుత్వం ఎటువంటి అనుమానాలకు తావివ్వరాదని కోరుతున్నాను. ఆంధ్ర ఉద్యోగులను శలభ పెట్టింది వారికి juniorలు అయిన కొందరు తమిళ ఉద్యోగులకు ప్రమాదాలు ఇస్తున్నట్లు వినిపిస్తోంది. ఈ విషయమై ప్రభుత్వంవారు శ్రద్ధ తీసుకొని ఆంధ్రులకు ఎట్టి అన్యాయం జరుగకుండా చూడవలెనని కోరుతున్నాను.

“ రాష్ట్ర విభజనను సాకుగా తీసుకొని ఆంధ్ర జిల్లాలలోని ఎన్నో minor irrigation scheme లను, electricity scheme లను ప్రభుత్వంవారు నిషేధించేశారు. ఇదిచూసి ఆక్రమమైనట్టిది నట్టదామికి మెనటువంటి విధానం. అనేక minor irrigation పనులపై ఇంతవరకు 50 లేక 60 వేల రూపాయలవరకు ఖర్చుచేసి ఉన్నప్పటికీ వాటిని నిలిపివేశారు. ఇలాకాలం సాంఘికమ్యోజ్జావుగనే ఈ పనులను పూర్తిచేయకపోయినట్లైతే ఇంతవరకు ఖర్చుచేసినది వృథాఅయిపోతుంది. వాసలు కురిస్తే చెరువుకట్టలు, కాలువలు, తూములు మొదలైనవి పాడైపోతాయి. కాబట్టి ఈ పనులను ఈ వేసవిలోనే పూర్తిచేయవలెనని ప్రభుత్వంవారికి తెలియజేస్తున్నాను.

“ సాగుకు లాభింకైన బంజర్ భూములను స్వంత భూమిలేని వేదరైతులకు, వ్యవసాయ కూలీలకు ఇచ్చే విషయంలో ఈ ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానం చాలా లోపభూయిష్టంగా ఉన్నది. దీనివల్ల వేదవాసలో ఆందోళన చెలరేగుతుంది. ఈ సమస్యను సక్రమంగాను న్యాయంగాను పరిష్కరించాలి. లేనచో ఆందోళన తప్పదు. తరువాత ప్రతిపక్షంవారు ఆందోళనను, అలాంటివి రెవ్వగొడుతున్నారని నిందించి ప్రయోజనంలేదు. 10, 15 సంవత్సరాలుగా వేదరైతులు ఎంతో వ్యయప్రయాస కోర్చి సాగులోనికి తీసుకొనివచ్చిన భూములనుంచి వారిని ఈనాడు వెడలగొట్ట వాటిని ఈనాడు ఎవరు ఎక్కువ డబ్బు చెలిస్తారో వారికి కట్టబెడతాననడం అన్యాయం అని ప్రభుత్వంవారు గుర్తించాలి. ఇంతవరకు కష్టపడి బాగుకేసినవారు ఆ భూములలోనుంచి కడలరు. తత్ఫలితంగా అశాంతిరేగిస్తుంది. అట్టి పద్ధతులకు ప్రభుత్వమే బాధ్యత వహించవలసి ఉంటుంది. ఇటువంటి పుస్థితులు ఏర్పడుకుండా ప్రభుత్వం శ్రద్ధ తీసుకోవాలి. గ్రామాలలోని వెదదావాసాలు, అధికారుల మద్దతుతో వేదవాసించి భూములు బలవంతంగా తీసుకొంటున్న సందర్భాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. నాకు తెలిసిన ఒక వేదరైతు 25 సంవత్సరాలుగా సాగుచేస్తున్న భూమిని, ఆ గ్రామమునగులు, తహసీల్దారు మద్దతుతో, తనబంధువుల కొకనికి ఇప్పించాడు ఇటువంటి ఆక్రమాలు అరికట్టకపోతే అశాంతి ప్రబలుతుందనే విషయం ప్రభుత్వం ఇకనైనా గుర్తించవలసిఉంది. ప్రభుత్వంవారు బ.జ.రు భూముల assignment ను గురించి issue చేసిన G.O. ను ఉపసంహరించుకొనవలెనని ఎంతోకాలంగా వాటిని సాగు చేస్తున్న రైతులకే ఇప్పించవలెనని కోరుతున్నాను.

“ ఈ మధ్య పంచాయతీ జ్యోర్జులకు ఎన్నికలు చేయరలే. పద్దతిని జరిపించారు. ఇండవల్లి చాలా ప్రమాదాలు సంభవించాయి. గ్రామాలలో కమిటీల పెద్ద పెద్ద పోయినాయి. ప్రస్తుత పంచాయతీ విధానంవల్ల గ్రామాలు తిరిగివృద్ధిపొందడం

9 40
a.m.

28th March 1953] [Sri M. Palaniandi]

கொத்தால்தான் விவசாயிகள் வாழ முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. சுமார் 500 ரூபாய்கள் கிணறு வெட்ட மான்யமாக அளிக்கிறார்கள். அந்த பணத்திற்குமேல் இன்னுமடங்கு லவசு செய்திருக்கிறார்கள். உடனேயே தற்பொழுது கிணறு வெட்டப்படவில்லை யென்று காரணம் காட்டி பணத்தைத் தி ருப்பித் தரவேண்டுமென்றால் அவர்களால் முடியாது. நிச்சயமாகப் பணத்திற்காக அவர்கள் சொத்துக்களை ஏலம் போடும்படியாகத் தான் நேரிடுமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையை இன்றையதினம் பார்க்க வேண்டும். மின்சாரவெட்டின் காரணமாக அவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு இடத்தில் ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் 35 ரூபாய், 25 ரூபாய் என்று சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. கிணறு தொழிற்சாலை யிட்டேன் மின்சார வெட்டினால் ஐயாயிரம் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மதுக்கடை, பாலமிடம், தாழையூதல் போன்ற இடங்களிலுள்ள தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தொழிலாளர்கள் பரிம கஷ்டம் சசால்ல முடியாது. அவர்களுக்கு முதலாளிகள் எந்தவிதமான உதவியும் செய்ய முன் வரமாட்டேன் என்கிறார்கள் மேலும் முதலாளிகளின் லாபத்தைப் பார்த்தால் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 50 லக்ஷம், 40 லக்ஷம் என்று அதற்குக் குறையாமலேயே லாபம் அடைந்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக இருந்த தொழிலாளியேதான் அவர்கள் இன்றையதினம் நன்றி விசுவாசமின்றி நடக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏபரல் மாதம் நாலாந்தேதி கூட்டம் போட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறேன். ஆகவே உண்மையாக, தொழிலாளர்களுடைய நலனில் இந்தச் சர்க்காருக்கு அதிகார இருக்குமானால் கனம் தொழிலாளர் மந்திரி இவ்விஷயத்தில் தலையிட்டு முதலாளிகளுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் சமரசம் ஏற்படுத்தி, தொழிலாளர்கள் வேலையின்றி, சம்பளமின்றி தவிக்காமல் இருக்கச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“உலவி விஷயமாக ஒரு வார்த்தை. ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடிய சகல பள்ளிக்கூடங்களிலும் உள்ள ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு உலவச உணவு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உண்மையில் இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தந்தை பட்டோர்கள் ஆதிக்கவேண்டுமென்று எண்ணமிருந்தால் இந்தக் காரியத்தை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். பஞ்சாயத்து, லோகல் சர்க்கார்களில் மக்கள் தங்களுக்கு, வேண்டியவர்களுக்கு, கைதர்கள் முதலியவர்களை வேட்டைப் போட்டதன் காரணமாக இன்றையதினம் கிராமம் கிராமமாகப் பல தகராறுகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஹரிஜன மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் அவர்களுக்கு நிறையத் தொந்தரவுகள் கொடுக்கப் படுகின்றன. இதைப் பற்றி கனம் ராஜாஜி அவர்களிடம் தோல் பஸர் கொல்லியிருப்பார்கள் என்று சினைக்கிறேன். உடனடியாக அவர் ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இவர்களுக்கு யாரும் அன்பம் கொடுக்காமல் பாத்ததுக் கொள்ள வேண்டும். தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்காமல், ஹரிஜன மக்களுக்கு நிறையத் தொந்தரவுகள் கொடுக்காமல், அவர்கள் குழந்தைகளின் படிப்புக் கட்டுப் போகாமல் இருக்கக்கூடிய உடனடியாக ஒரு அவசரச் சட்டத்தைத் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டம் மாதிரியாக எங்கெங்கெல்லாம் துதுமாதிரியாக தேர்தலில் விரோதமாக வேட்டைப் போட்டார்கள் என்பதற்காக தொந்தரவு அளிக்கிறார்களோ அந்தந்த இடங்களுக்கு எல்லாம் கொண்டு வந்தாக வேண்டுமென்று முதல் மந்திரி அவர்களை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ஒரு இடத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் நன்றாக வேலை செய்யும். எல்லா இடத்திற்கும் கொண்டு வந்தால் எல்லாம் கெட்டுப் போகும்.”

*SRI M. PALANIANDI:—“அடுத்த படியாகப் பஞ்ச நிவாரணம். ஒவ்வொரு ஜில்லாக்களிலும் மக்கள் தவிக்கிறார்கள். ஹரிஜன மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் இருக்கக்கூடிய இடங்களில்தான் பஞ்சம் அதிக வேகமாக, அதிகக் கோரமாக இருக்கிறது. ஜில்லா அதிகாரிகளும் இது

[Sri M. Palaniandi]

[28th March 1953]

மாதிரியான மக்கள் வசிக்கக்கூடிய சேரிகளுக்குச் சென்று பார்த்து சர்க்காருக்கு ரிப்போர்ட் அனுப்புவது கிடையாது. ஆகவே தபவ்செய்து ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலுமுள்ள கலெக்டர்களை சேரிகளுக்குச் சென்று பஞ்ச நிலைமை எப்படியிருக்கிறதென்பதைப் பார்த்து சர்க்காருக்கு ரிப்போர்ட் அனுப்பும்படியாக உத்திரவு போடவேண்டுமென்று உங்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஒரு முக்கியமான விஷயம். நாட்டின் தற்போதைய பொருளாதார நிலைமையில் இது பொம்பவும் அவசியம் கவனிக்க வேண்டியதாகும். கனம் ராஜாஜி அவர்களுக்கும் மகாத்மா காந்தி அவர்களுக்கும் நடந்த ஒரு சம்பாஷணையைப் பற்றி, இவர்கள் இரண்டு பேருக்கும் அதயந்த நண்பரான ஸ்ரீ சந்தர்லால் என்பவர்கள் ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். மந்திரிகளின் சம்பளத்தைப் பற்றி விவாதம் நடந்த பொழுது சாதாரணமாக மந்திரிகள் 500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்தால் நமது ராஜாஜியைப் பரன்றவர்களுக்குச் சம்பளம் 75 ரூபாயாகத்தான் நிர்ணயிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் சிக்கன வாழ்க்கை வாழ்பவர்கள். நடத்தை பிசகாதவர்கள். அனாதையமான செலவுகளைக் குறைத்துக் கொண்டு, பொம்பவும் எளிதான வாழ்க்கை நடத்தக்கூடியவர்கள் என்பதாகப் பேசுவார்தைதான் நடந்தருப்பதாக அவர்கள்தான் சொன்னார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது, மிக எளிய வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற கனம் ராஜாஜியை தலைமையாகக் கொண்ட ஒரு சர்க்காரில், நாட்டில் எங்கு தத்தாலும் பஞ்சம் பரவிக்கொண்டு வரும்கொழுது, நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீடித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, நாட்டில் முக்கியமான அவசியமான நிர்ப்பாசன திட்டங்களையெல்லாம் எடுத்து நடத்தவேண்டியதிருக்க பண மில்லை பணமில்லையென்று சொல்பப்டு வருகின்ற இந்தக் காலத்தில், மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய சம்பளத்தையா இன்னும் பல லக்ஷம் ரூபாய் இன் உயர்த்திக் கொள்ளவேண்டும். இதை அவசியமான செலவாக சர்க்காராருகிறது. ஆனால் இன்றையதினம் மக்கள் அர்ப்பிக்கருதவில்லை அவர்களிடம் இந்தக் கஷ்டகாலத்திலும்கூட வரியை விடாமல் வாங்கிக் கொண்டு இதுமாதிரியான வெட்டிச் செலவை சர்க்கார் செய்து கொண்டிருப்பதாகத்தான் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். இதனால் ஒரு பெரிய இயக்கமே கிளம்புகொகிறது. அதுவும் யாருடைய சம்பளத்தை சர்க்கார் அவசியமென்று கருதி உயர்த்தியிருக்கிறதோ அவர்கள் பொதுமக்களின் மத்தியில் ஒரு சமயம் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். டால்மியாபுரத்தில் கவர்னர் அவர்களுக்கு டால்மியாவால் ஒரு வெள்ளி டேழைமல் வரவேற்பு கொடுத்தகாலத்தில் மென்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள், ‘அதெல்லாம் எனக்கு வேண்டாம். நான் ஒரு மத்திபதர வகுப்பினன். என்னுடைய ஊரில் எனக்கு ஒரு சிறு வீடு தான் இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் அங்கே கொண்ட போய் வைத்துக் கொள்ளக்கூட இடம் கிடையாது,’ என்று சொல்லியிருக்கிறார் அப்படிப்பட்ட மத்திபதர வகுப்பிலிருந்து வந்த ஒருவருக்குத்தான் அதிகப்படியான அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன்? ஆக வ இதுமாதிரியாக வீணாக மக்களின் பணத்தை விரயம் செய்யக்கூடாது. இந்தப் பணத்தைப் பஞ்சம் பரவி வரும் இக்காலத்தில், விவசாயிகளுக்கு வரி வஜா செய்வதின் மூலமும், தக்காய்க் கடன் அளிப்பதின் மூலமும் மக்களுக்கே அளிக்க வேண்டும். நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்து அவர்கள் அதை உழுது விவசாயம் செய்பதற்கு வகையில் பண உதவியும் செய்ய வேண்டும். நல்ல நீர்ப்பாசன வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“நீங்கள் கடைசி ஸ்டேஜில், பட்ஜெட் ஆரம்ப விவாதத்தில் ப்பசவதுபோல பேசுகிறீர்கள்.”

* SRI M. PALANIANDI:—“அப்பொழுது எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுக்காததால்தான் நான் இப்பொழுது அவைகளைச் சொல்லுகிறேன். ஆகவே அடுத்தபடியாக ரோடு போடுதல், ஏரி குளம் போன்றவைகளை மராமத்துச் செய்தல் முதலிய எல்லா வேலைகளையும் இந்தப் பஞ்ச காலத்

28th March 1953]

[Sri M. Palaniandi]

தில் எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்றையதினம் பஞ்சத்தால் பதிக்கப்பட்ட மக்கள், நிலமற்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், வேலையை ஆழ்ந்து தவிக்கும் நெசவாளி மக்கள் இவர்கள் எல்லாம் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இயங்கிறார்கள். சனம் ராஜாஜி சர்க்கார் வந்திருக்கிறது. தற்பொழுது அம்மினிஸ்ட்ரேஷன் நன்றாக நடக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் காலத்தில் தங்கள் எல்லோருக்கும் நிவாரணம் கிடைக்குமென அவர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நெசவாளிகளுடைய குறைகளை நீக்க சென்னை சர்க்கார் கரைபட்டபுடையை, வேஷ்டிகளை கைததிற்கே உதவ வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டபொழுது சம்பளியுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும் அதை ஆதரித்தார்கள். (நெசவாளி மக்கள் தங்களுக்கு ஏதோ பெரிய அலுவலகம் வாப்போகிறதென்று சந்தேகப்பட்டார்கள். ஆனால் சென்னை சர்க்காரின் கோரியதையை மத்திய சர்க்கார் புறக்கணித்துவிட்டார்கள். சென்னை சர்க்கார் கோரியபடி முழுவதும் அனுமதிக்காமல் 40 சத விதிகம் மாத்திரம் ஒதுக்க ஒப்புக்கொண்டார்கள். இதனால் நம் மாகாண நெசவாளிகளின் நிலைமை துன்பமும் உயரவில்லை. யென்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்வோம். அப்படியிருக்கும்பொழுது நம் மாகாண கேட்கக்கூடிய மத்திய சர்க்கார் இணங்காவிட்டால் அவர்களுடன் போராட்டம் நடத்த நமது கனம் ராஜாஜி இன்றையதினம் முனாலுக்கு வரவேண்டுமென்றுதான் மக்கள் விரும்புகிறார்கள். அவருக்குப் பின்னணியாக, அவருக்குப் பக்க பலமாக இந்தச் சபையிலுள்ள 37½ அங்கத்தினர்களும் இருப்பார்கள் என்று நான் அவருக்கு உறுதி கூற நான் விரும்புகிறேன். பரிபுஷ்டி ஏகாதிபத்திய காலத்தில் வெளிநாட்டுத் துணியை மறிமல் செய்த உப்பு சத்யாகிரகம் போன்ற இயக்கத்தை நடத்திவந்தான் அவர். ஆகவே அவருக்குப் போராட்டம் புதிதல்ல. ஆகவே அவர் மத்திய அரசாங்கத்துடன் பேராட்சித்தைத் தொகுக்க வேண்டும். நாங்கள் எல்லோருக்கும் காலநடையாக டெல்லி வரை வேண்டுமா அல்லது மறியல் செய்து கொண்டு போகத் தயார் என்பதை இந்தச் சத்தர்ப்பத்தில் அவருக்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன். அவர் அதை உயக்கத்தைத் தவிர தாங்கி நடத்த உடனே முன் வரவேண்டுமாம். மத்திய சர்க்கார் மீது துணிகளுக்கு சர்ச்சாஜ் போட்டுத் தடுவதாகச் சொல்லும் பணமே நமக்குத் தேவையில்லை. நம்நாட்டு நெசவாளிகளின் நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு நம் போராட்டத்தை நடத்தித்தான் ஆகவேண்டுமாம். நம்முடைய கேட்கக்கூடிய எல்லாவற்றிற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தை ஆணங்க வைத்தாக வேண்டும். மேலும் குறிப்பாக மத்திய அரசாங்கம் நமது மாகாணத்தை எல்லாவகையிலும் அலட்சியம் செய்கிறது என்பதற்குப் பல உதாரணங்களைக் கூற முடியும். பல கலை நிபுணர்கள் வடக்கிலிருந்து தெற்கே வந்தால் அவர்களுக்கு ரயில்வே கன்ஸ்ட்ரக்ஷன்கள் கொடுக்கிறார்கள். பிரிதி விராஜ் வந்தால் அவர்களுக்கு என்ஸ்பென் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நமது நவாப் ராஜமாணிக்கமோ, டி. கே. எஸ். சகோதரர்களோ வடக்கே செல்லும் பொழுது இவர்களுக்குக் கன்ஸ்பென் கொடுக்க மறுக்கப்படுகிறது. இவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்று நாட்டை நடத்த வேண்டுமென்றால் இவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் காட்டப்படவில்லை. ஆதாமதரியாக அவர்கள் தென்னிந்தியர்கள், அவர்களுடைய கேட்கக்கூடிய உதாசினம் செய்துதான் வருகிறார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்து கொண்டாக வேண்டும். இதற்கான நடவடிக்கையை இந்தச் சர்க்கார் உடனே எடுக்க வேண்டுமென்று நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எங்களுடைய உடையார்பாளையம் தாலுக்காவில் தண்ணீர் பாயும் வழிபெற்ற நிலப்பரப்பு மிகவும் சொற்பம் அது நந்தையார் வாய்க்கால் என்ற கழி நீர் திட்டம். இதனால் ஒரு ஐயாயிரம் ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாயும். ஆனால் இதற்குக் கொஞ்சம் கொள்ளிடத்திலிருந்து தண்ணீர் விடுவதற்கு குப்பிரண்டு இன்ஜினியர் அவர்கள் வரைக்கும் மனுக்கள் போட்டும் எந்தவிதமான பயனும் இல்லாமல் போய்விட்டது. அதிலு் தண்ணீர் விட்டால் லாஸ்தடி, உடையார்பாளையம் போன்ற தாலுக்காக்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். ஆனால் அதற்குத் தண்ணீர் விட்டால் தஞ்சாவூர் பாசனம் கெட்டுவிடுமென்று தஞ்சாவூரிலுள்ள பெரிய பெரிய கிராமத்தார்கள் அதிகாரிகள் இந்தக் காரியத்தைச் செய்யாவிடாமல்

[Sri M. Palaniandi]

[28th March 1953]

தடுத்தவிடுகிறார்கள். இதைப் பற்றி ரெவினயூ மந்திரி அவர்களுக்கும் சொல்லியிருக்கிறேன். அவரும் கல்கட்டரைக் கலந்துகொண்டு எப்படியாவது அந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள நிலங்களைக் காப்பாற்றியாக வேண்டும். ஆகவே நந்தையார் வாய்க்காலுக்கு உடனே கொள்ளிடத்திலிருந்து தண்ணீர் விட்டு அங்கு இருக்கும் ஏழை சிறு விவசாயிகளினுடைய குடும்பத்தைக் கவண்டும், ஆகவே உடனடியாக இதில்களம் பராமத்து மந்திரி அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாங்களை, 21 ஏராமத்தில் உள்ள விவசாயி மக்களே, வாய்க்காலே வெட்டித் தண்ணீரை எடுத்துக் கொண்டுபோகத் தயாராக இருக்கிறோம். பத்து நாட்களுக்கு முன்று நாட்கள் தண்ணீர் எங்களுக்குக் கெடுத்தால் போதும் இந்த நிலங்கள் எல்லாம் தண்ணீர் இல்லாமல் காய்ந்து போகாது காப்பாற்றிவிட முடியும். இதைப் பற்றி கமக்டர், பராமத்து இலாக்கா சூப்பிரண்டு போன்ற வர்களிடம் விண்ணம் செய்கொண்டும் கூட அரசாங்க உத்தரவு எங்களுக்குக் கிடைப்பதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதற்கான உத்தரவை சர்க்கார் போட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. SOMAYAJULU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வரவு செலவு திட்டத்தின் மீது நடக்கும் விவாதத்தில் நமமுடைய உள்ளூர் குறைகளியெல்லாம் தருவித் தருவிக் கூறிகொண்டே போனால் அது ‘அனுமார் வால்’, மாதிரியாக நண்டு கொண்டேபோகும்.

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“ஒவ்வொரு ஜில்லாவின் பிரச்சினையும் ஒவ்வொரு விதமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நானும் கூடுமானவரையில் வேறு விஷயங்களைத் தொடராமல் சுருகிய முறையிலே நிர்வேகிளந்த கூற முயற்சிக் கிறேன். ஆகவே வரவு செலவு திட்ட விவாதத்தின் மீது முதலில் பேச என்னக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காததால் என்னக்கு நேரம் சிறிது அதிகமாக கொடுக்கும்படியாகவும் உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சாதாரணமாக இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் இறுதியாக வந்திருக்கும் இந்த Appropriation Bill-ல் ஒரே புதிய பாணியிலே, புரட்சிகரமான முறையிலே, அல்லது நவநவமான புதுத் திட்டங்களுடைய இந்தச் சென்னை சர்க்காரின் திட்டத்தில் போத்து சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை யென்றால் அதன் காரணம் என்ன? கீதா சாஸ்திரத்தை உலகுக்கு விளக்கிய ஒரு மேன்தயால், சர்க்கரணை தமிழ் நாட்டிற்கு அறிமுகப்படுத்திய நமது ராஜாஜி அவர்களின் தலைமையில் இயங்குகின்ற ஒரு சர்க்காரின் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் புதியான, புரட்சிகரமான, நவநவமான திட்டங்கள் எதுவும் சோக்கப்படவில்லையென்றால் அதல் எதோ ஒரு காரணம் இருக்கிறது. எங்கேயோ ஒரு இடத்தில் தப்பு இருக்கிறதென்றுதான் அர்த்தமாகும். அந்தத் தப்பு என்னவாக இருக்க முடியுமென்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் சற்று கிந்வுத் தப் பார்க்கவேண்டும். எங்கு பார்த்தாலும் பஞ்சம் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. மழையில்லாததினால் விவசாயம் பெய் முடியாமல் பல ஆயிரக்கணக்கான ரோகன் வேலையழந்து தவிக்கிறார்கள். நெசவாளிகளின் பரிதாபக் குரல் நாம் கேட்கின்றோம். விலவாசிகள் விஷம்போல் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக பல ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் வேலையிழந்து தவிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில், பஞ்சத்தினால் மக்கள் தவித்துக்கொண்டிருக்கப் போதும் விலவாசிகள் ஒரு புறம் விஷம்பால் ஏறிக்கொண்டிருக்கப் போகும். பொறுதும், அதே சமயத்தில் மக்கள் வாங்கும் சகதியை இழந்து தவித்துக்கொண்டிருக்கும் சந்தர்ப்பத்திலும், நெசவாளி மக்கள் வேலையிழந்து ஊர் ஊராகப் பிச்சை வாங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு அசாதாரணமான சூழ்நிலைமும், எந்தச் சர்க்காராயிருந்தாலும் சரி இதை விட புரட்சிகரமான, கவர்ச்சிகரமான, புதியதான வரவு செலவுத் திட்டங்களைச் சமர்ப்பிக்க முடியாதென்று நான் சொல்வேன். அதேபோல் எப்படிப்பட்ட பெருளாதார நிபுணராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது விஞ்ஞான தாக்க சாஸ்திர ரீதியில் எப்படிப்பட்ட மேதாவியாக இருந்தாலும் சரி இதை ஒப்புக்

28th March 1953] [Sri S. Somayajulu]

கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். இதை விட்டு விட்டு, இன்று ஏற்பட்டிருக்கும் நாடின உண்மையான நிலவரத்தையும், யதார்த்த நிலைமையும் புரிந்து கொள்ளாமல் 'உதைச் செய்யலில்லை,' இதைச் செய்ய வில்லையென்று குறைகளை மாத்திரம் சொல்லிக்கொண்ட போவது ஞால யாருக்கும் லாபமில்லை. கூடியவரையில் இந்தச் சர்க்கார் வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கும்பொழுது எந்தந்த இனத்தில் உடையதாக அதிக நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமோ அந்தந்த இனங்களுக்கு எல்லாம் மிகவும் அதிகமாகத்தான் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. வெகு சமீபத்திலேயே ஆதி மாகாணம் ஏற்பட்ட போகிறது. இப்பொழுது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டம் இடைக்காலத் திட்டம்தான். ஆகவே மாகாணம் அமைக்கப்பட்டவுடன் விரிவான திட்டத்தை, நவநவமான திட்டத்தை, புரட்சிகரமான திட்டத்தை அவர்கள் அவர்கள் ராஜ்யத்திற்கு தயாரித்துக்கொள்ளலாம். அதன் குறுக்கே யாரும் நிற்கவில்லை. நமது மதிப்பிற்குரிய கனம் ராஜ்ய அமைச்சரின் தலைமையில் இயங்குகிற இந்தச் சர்க்கார், நிச்சயமாக ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்து நாட்டில் குழப்பமும், அவசர நிலைமையும் மறைந்தவுடன் அமைதியாக மக்களின் நலனை எண்ணி, பல புதிய திட்டங்களை வகுத்து, இந்த மாகாணத்தை மற்ற மாகாணங்கள் எல்லாம் புகழக்கூடிய வகையில், இந்த மாகாணம் மற்ற மாகாணங்களுக்கு எல்லாம் வழிகாட்டியாக இருக்கும் வகையில் பல திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுப்பார் என்று நிச்சயமாக நாம் எல்லோரும் நம்பலாம். ஆகவே இன்னும் ஒரு மாத காலம் நமது நண்பர்கள் எல்லோரையும், 'ஒன்றுமே இந்தச் சர்க்கார் செய்யவில்லை,' யென்று குற்றம் சாட்டுகிற கனம் மெம்பர்கள் எல்லோரையும், பொறுத்திருந்து பார்க்கச் சொல்லுகிறேன். அவசர பட்டால் பயனில்லை. அவசரப்பட்டுச் செய்யும் காரியங்கள் எல்லாம் 'அவசரக் கோலம்' அள்ளித் தெளித்து போல், 'உருப்படியில்லாமல் போய்' விரும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. தற்போது இருக்கக்கூடிய குழப்ப நிலையில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சர்க்காரை குற்றம் சாட்டவேண்டுமென்ற மனப்பான்மையை விட்டு விட்டு, இருக்கக்கூடிய நிலவரத்தை தங்கள் கட்சிக்குப் பிரசார பக்கபலமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளாமல், சர்க்கார் இப்பிரச்சினைகளை வெற்றிபெறாமல் சமாளித்தபின் இந்தச் சர்க்கார் எப்படி நடக்கிறதென்று பார்க்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சில விஷயங்களை மாத்திரம் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக அப்போபிரியேஷன் பில் மூலமாக நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் தொகை இருபது கோடியே, என்பதற்கு லக்ஷத்து, இருபத்தெட்டாயிரத்து, ஐநூறு ரூபாய்கள். இதை ஒரு அதிகப்படியான தொகை என்று நாம் கருதுவதற்கில்லை. குறிப்பாக அவர்கள் எந்தந்த இனத்தில் அந்தப் பணத்தைக் கோருகிறார்கள் என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். ரூ. 2,29,700 ரூபாய்கள் மதுவிலக்கு மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கிறார்கள். இது ரொம்பவும் அவசியமானது. கள்ளச்சாராயம் அங்கு காய்ச்சுகிறார்கள். இங்கு காசுகிறார்கள். சர்க்காரின் மதுவிலக்குக் கொள்கை நல்லதாக இருந்தாலும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவது போதாது. இன்னும் மதுவிலக்கு அதிகாரிகள் ஐராயக் கூட்டுகொள்ள வேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் புகார் கூறும் இந்தக் கலத்தில், கனம் மதுவிலக்கு மந்திரி அவர்கள், மதுவிலக்கு அதிகாரிகளின் போக்கு வரத்துச் செலவிற்காகவும், கார், லாரி போன்றவைகளின் செலவிற்காகவும் கொஞ்சம் அதிகமான பணம் கேட்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. நல்ல முறையில் கனம் மதுவிலக்கு மந்திரி மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்றால் அவருக்கு வேண்டிய பணத்தை நாம் ஒதுக்கிக் கொடுத்துத் தானே ஆகவேண்டும். ஆகவே அவர் கோரியிருக்கிற இரண்டு லக்ஷத்து, இருபத்தென்பதாயிரம். சொச்ச ரூபாய்களையும் அனுமதித்ததாக வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அதற்கடுத்தபொழுது வன இலாக்கா; காட்டு இலாக்கா மந்திரி ரூ. 9,30,700 கோரியிருக்கிறார்கள். ரேஷன் எடுத்துக் கொள்ளும் உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏறிவிட்டதாலும், இதுவரையில் ரகித்து

[Sri S. Somayajulu]

[28th March 1953]

வாப்படும் கால்நடைகளுக்கு உணவு வாங்கிப் போடுவதினாலும், இன்னும் இதுமாதிரியான விஷயங்களினால் செலவு அதிகமாகிறதென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது அதிகப்படியான செலவு என்று சொல்வதற்கு லீலா காடு இல காலிற்கு முக்கியமாக வேண்டிய கால்நடைகளையும், மிருகங்களையும் ரகசிக்கக் கொஞ்சம் அதிகப் பணம் செலவு செய்தாலும் அவைகளை நல்ல முறையில் பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது. அந்தவாயிலை ஜீவனங்களை ரகசிக்க வேண்டிய பொறுப்பு இருப்பதின் காரணமாக இம் சம்பந்தமாக செலவுக்கும் பணத்திற்கு தடை ஏதுவும் சொல்ல முற்படாவிட்டாலும் சர்க்காருக்கு உன்னொரு மாற்று யோசனையை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இன்றையதினம் தாடைப் பள்ளிக்கூடத்தில் இருந்த அரிசி ஏன் வீணாகிவிட்டது என்று கேள்வி கேட்டுக் கொடுப்போமோ பல மெம்பர்கள் பல வகையாகப் பேசினார்கள். 'சர்க்கார் கொடுக்கும் அரிசி ரொம்பவும் மக்கிப்போனது, புழுத்துப்போனது. அதை எந்த மனிதர்களும் சாப்பிடமாட்டார்கள். அதைச் சர்க்கார் நியாயவிலைக் கடைகள் மூலமாக விற்பனை செய்வதை நிறுத்தவேண்டும்' என்பதாகவெல்லாம் பேசினார்கள். நானும் உண்மையில் சர்க்காருக்கு ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட மக்கிப்போன, புழுத்துப்போன அரிசியை நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் மக்களுக்கு விநியோகம் செய்வதை நிறுத்தி, அந்த அரிசி பூராவையும், காட்டு இலாகாவிலுள்ள மிருகங்களுக்கு உணவாக அளிக்கலாமென்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதனால் சர்க்காருக்கு லாபம் இருக்கும். மக்களின் குறைகளும் நீங்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

"அதற்கடுத்தாற்போல பஞ்ச நிவாரணம் சம்பந்தமாக 51 லக்ஷத்து, 22 ஆயிரம் ரூபாய்களை சர்க்கார் கோரியிருக்கிறது. இது நியாயமானது. நாட்டில் இருக்கும் பஞ்சத்தைப் போக்க வேண்டுமென்றால் எங்கு பார்த்தாலும் பல பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை நடத்தியாகவேண்டும். புதியதாக கிணறுகளை வெட்டியாகவேண்டும். சுஞ்சித்தொட்டிகளை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். மேலும் இவ்வாண்டு தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களில் புயலினால் ஏற்பட்டிருக்கும் பாதிக்கையும் நாம் நீக்கியிருக்கிறோம். ஆகவே பொதுவாக தமிழ்நாடு பூராவிலும் பவிலும் இந்தப் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கு சற்போது கோரியிருக்கும், 54,22,000 ரூபாயும் நியாயமானது, அவசியமானது, சபை அதை அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

"நீர்ப்பாசன வசதிகள் சம்பந்தமாக 93,27,200 ரூபாய்கள் கோரியிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் அவசியம். இன்றையதினம் எங்கு பார்த்தாலும் பஞ்சம் பஞ்சம் என்று கூறுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் 'இங்கே ஹந்தவிட்டான். அங்கே பஞ்சத்தால் அவன் இறந்துவிட்டான் இவன் உணவு உண்டு பத்து நாளைக்கு மேலாகிறது,' என்றெல்லாம் சர்க்காரின் மேல் புகார்களை சமத்திக்கொண்டு வரும்பொழுது சர்க்கார் துரிதமாகப் பஞ்சத்தைப் போக்க உடனடியாக பல நீர்ப்பாசன திட்டங்களையெல்லாம் அமுலாக்கிக் கொடுத்தால்தான் உணவு அதிகம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆகவே இந்த இனத்திற்கு எவ்வளவு பணம் செலவுமித்தாலும் செலவுமிக் கலாம். குறிப்பாக உடனடியாக பல ஏரிகள், குளங்கள், கண்மாய்கள் போன்ற சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களையெல்லாம் செப்பணிட்டுக் கொடுத்தாக வேண்டும். குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லா இந்த நீர்ப்பாசன திட்டங்களெல்லாம் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது. அதை முதல் மந்திரியினுடைய கவனத்திற்குப் பல திருநெல்வேலி ஜில்லா மெம்பர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக மணிமுத்தாறு அணைக்கட்டுத் திட்டம் இருக்கிறது. மேலும் கீரியார், குறுக்குத்தறை, மேலப்பாளையம் பாலம் போன்ற திட்டங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்வேண்டுமென நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் இந்தச் சமயத்தில் நான் ஒரு விஷயத்தை சர்க்காருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் எங்கு பார்த்தாலும் வேலையிலீல. பஞ்சம். அதனால் கஞ்சித் தொட்டிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று ஜனங்கள் முறையிடுகிறார்கள். கஞ்சித்தொட்டிகளை ஏற்படுத்தும் யோசனை எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. மக்களை வெறும் சோம்பேரிகளாக்கக்கூடாது என்பதுதான் அதற்குக் காரணம். ஆகவே நீங்கள் ஒன்று செய்யுங்கள். அவர்கள் நெசவாளர்களாக இருந்த

28th March 1953] [Sri S. Somayajulu]

தாலும் சரி, மற்ற யாராக இருந்தாலும் சரி வேலையில்லாதவர்களை யெல்லாம் இந்தப் பெரிய நீர்ப்பாசன அணைக்கட்டுகளை கட்டும் வேலையில் ஈடுபடச் செய்து அவர்களுக்கு வேண்டிய உணவை சர்க்கார் (காண்டிஷன்களை) ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் கொடுத்தால் அவர்களைச் சோம்பேரிகளாக்காமல் நாட்டிற்கு உகந்ததான், நாட்டின் கீழ்மத்திற்கு அடிப்படையான ஒரு காரியத்தில் ஈடுபடச் செய்தவர்களாகவும் ஆவோம். குறிப்பாக ரஷ்யாவைப் பற்றிப் பேசும் பல அங்கத்தினர்கள் இங்கேயிருக்கிறார்கள். அந்த நாட்டைப் போல நாட்டிற்கு உகந்ததான், பொதுவான ஒரு காரியத்தில் எல்லா மக்களையும் ஈடுபடச் செய்து இவர்களுக்கு இனமாக காண்டிஷன் மூலமாக உணவு அளிப்பது ரொம்பவும் நல்லதாகும். இதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக இன்றையதினம் நாம் நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக வாங்கியிருக்கும் கடனுக்கு ஒரு கோடியே எட்டு லக்ஷத்தினை முப்பத்தாராயிரத்து ஐநூறு ரூபாய்களை வட்டிக்காகக் கொடுக்கிறோம். 4%, 5% வட்டி கொடுக்கும்பொழுதே இப்படியாகிறது வட்டி. ஆகவே ஒன்றே ஒன்று சொல்லமுடியும். நம்முடைய சர்க்கார் ஸ்திரமான சர்க்காராக இருந்ததால்தான், இப்படி 9½ கோடி ரூபாய்க்குமேல் நாம் ரிசர்வ் பாங்கில் ஓவர் டிராப்ட் வாங்க முடிந்தது. இதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. இப்படி அத்தியாவசியமான சமயத்தில் வெளியாரின் கடன் நமக்கு உதவியாக இருந்ததுக்காக நாம் இந்த சர்க்காரைப் பாராட்டவேண்டும். வாங்கிய கடனுக்கு ஒரு கோடியே எட்டு லக்ஷம் ரூபாய் சொச்சம் வட்டி கட்டுகிறோம் என்றால் அது ஒன்றும் அதிகமான வட்டியில்லை. பஞ்சத்திலிருந்து நம் நாட்டு மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால் ஒரு கோடி ரூபாய் இல்லை, 5 கோடி ரூபாய் வட்டி செலுத்தினாலும்கூட கடன் வாங்கித்தான் ஆகவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“மத்திய சர்க்கார் நமது சர்க்காருக்கு 9 லக்ஷம் (இது தேர்தல் செலவு) ரூபாய் கொடுத்ததற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். பணம் வரவேண்டும், வரவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்படி நம்மை விட்டு வைக்காமல் உடனடியாகப் பணம் கொடுத்ததற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டாது இருக்கமுடியாது.

“ஜெயில் நிர்வாகத்திற்கு 20 லக்ஷம் ரூபாய் சொச்சம் கேட்கிறார்கள். இது ஒரு அதிகப்படியான தொகையில்லையென்பதைப் பற்றி கனம் ராஜாஜி அவர்கள் வெகு அழகாகக் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நிலவரத்தைக்கொண்டும், மற்ற மாகாணங்கள் இந்த இனத்தில் செலவழிக்கும் பணத்தைக் கணக்கு எடுத்துக்கொண்டும் பார்த்தால் இது நியாயமானது. ரொம்பவும் குறைவானதுதான். ஆகவே இதை எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டும். இந்த இனத்தில் என் இவ்வளவு பணம் செலவழிக்கிறார்கள் என்று கேட்பவர்கள் கூட ஜெயில்கள் இன்றைய தினம் மிகவும் வசதிக்குறைவாகத்தான் இருக்கிறதென்று புகார் செய்கிறார்கள். தெருவோடு செல்கின்ற திருட்டையும், கூப்பிட்ட உணவளித்து உபசாரம் செய்யும் பரம்பரையில் வாழ்ந்தவர்கள் நாம். விதியின்படிவருவோ, குற்றம் செய்ததின் காரணமாகவோ ஜெயிலில் இருப்பவர்களுக்குப் போதுமான வசதியளிக்காமல் இருக்க நம் மனம் இடம் கொடுக்காது. ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கின்ற இந்தத் தொகையை நாம் ஆதரிக்கத்தான் வேண்டும். ஜெயிலில் இருக்கின்றவர்களுக்கு கைத் தொழில் போன்ற மற்ற தொழில்களும் அளிக்கப்படுகிறது. இருந்தாலும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சிறைக்குச் செல்வோர்களின் எண்ணிக்கையை குறைக்க முடியுமா வென்று நாம் பார்க்கவேண்டும். மதுவிலக்கை வெற்றி கரமாக நடத்த வேண்டுமென்று நாம் முயற்சி செய்தால் சிறைக்குச் செல்பவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகுமா, குறையுமாவென்றும் தெரியவில்லை. ஆகவே பொதுவாக ஜெயில் இனத்திற்காகக் கோரப்பட்டிருக்கும் தொகை ரொம்பவும் குறைவானது. இதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“போலீஸ் இனத்திற்காக ரூ. 69,91,200 கோரப்படுகிறது. போலீஸ் மானியம் வரும்பொழுதும், ஜூன்மீதாருக்கு காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்னும் பொழுதும் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ‘நோ’ என்று

[Sri S. Somayajulu]

[28th March 1953]

கோஷமிடுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சி நண்பர்களை நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். போலீஸ் சம்பந்தமாக நமது முதல் மந்திரி கனம் ராஜாஜி அவர்கள் எடுத்தக் காட்டியதுபோல, நாம் மற்ற மாகாணங்களைக் காட்டிலும் மிகக் குறைவாகச் செலவழிக்கிறோம். மற்ற மாகாணங்கள் எல்லாம் நம்மைவிட அதிகம்தான் செலவழிக்கின்றன. ஆகவே இந்த இனத்தில் செலவழிக்கும் பணம் விரயமில்லை. குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன். ஆந்திர மாகாணத்தை அமைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையோடு பட்டினி கிடந்து செத்த ஸ்ரீ பொட்டி ஸ்ரீராமுலுவின் மரணத்திற்குப் பிறகு உடனே நாட்டில் எழுந்த புரட்சி எத்தகையது? கொந்தளிப்பு எத்தகையது? எவ்வளவு அட்டூழியங்களை ரயில்வே நிலையத்திலும், மற்ற இடத்திலும் செய்திருக்கிறார்கள். அன்றையதினம் நமது ராஜ்யத்திடம் சரியான போலீஸ் பந்தோபஸ்து இல்லாமலிருந்திருந்தால், நாட்டில் என்ன ஏற்பட்டிருக்குமென்று நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஒரு பெரிய கொந்தளிப்பில், ஆவேசத்தில் சிக்கியவர்கள் என்ன செய்வார்கள் என்று சொல்லமுடியாது. அவர்கள் உணர்ச்சி வேகத்தில் எதையும் செய்யத் துணிவார்கள். ஆகவே நாட்டில் அமைதியை நிலைநிறுத்த வேண்டுமென்றால் போலீஸ் இலாகாவின் உதவி அவசியம். நமது நாட்டில் தற்பொழுது அந்த இனத்திற்காகச் செலவு செய்யும் பணம் எதுவும் விரயமில்லையென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“பொதுச்சுகாதாரத்திற்காக 64 லக்ஷம் ரூபாய்கள் சொச்சம் கோரியிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் அவசியமாகும். எனது நண்பர் ஒருவர் கூறியது போல வைத்திய சாலைகளுக்காகச் செலவு செய்வதைக் காட்டிலும், பொது சுகாதாரத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தினால்தான் வரும்முன் நோயைக் காப்பது நமக்கு எளிதாகும். ஆகவே பொதுவாக எல்லாத் துறையிலும் நமது சர்க்கார் சரியான முறையில், நவநவமான, புரட்சிகரமான, திட்டங்கள் எதையும் புகுத்தாகாவிட்டாலும், இருக்கக்கூடிய பணத்திற்கு தக்கபடி சிக்கனமான, அதே சமயத்தில் உயர்ந்த லக்ஷியங்களைக் கொண்டதான வரவு செலவு திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்ததற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். நாம் இருக்கும் சூழ்நிலைமையைக் கெடுத்துவிடாமல், அமைதியாக இருந்து, பதட்டப்படாமலிருந்து, நம் நாடு சபீக்ஷத்தை நோக்கி, சந்தோஷத்தை நோக்கி, அமைதி, ஆனந்தத்தை நோக்கி முன்னேறுவதை பார்க்கவேண்டும். அப்பொழுதே நமக்கும் கேஷமும். நம் நாட்டுக்கும் கேஷமும் உண்டாகுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI P. BAPU NAIDU:—“அந்தஸ்து, ఎలమంచి లావాకాలోని ప్రజలు కొండకట్టలు, విడికాల్లులు, ముడలైనవాటికి బ్రిడ్జిలులేక చాలా బాధలకు గురి అగుచున్నారు. ప్రాణహానికూడ కలుగుచున్నది. వెంటనే పట్టికల్లు, పర్కల్లు, డిహల్లు మొట్టమొదట బ్రిడ్జిలు కట్టించి రాకపోకల సౌకర్యములు కల్పించవలసిన కోరుచున్నాను. ఎలమంచి లావాకాలో ఖూర్చగా పంటపోయినది. కాని బెహన్య ఉవ్వోగస్థులు పేద రైతులవద్ద శస్త్రులు ఖూర్చగా వసూలు చేస్తున్నారు. దీనివల్ల లావాకాలోని పేదరైతులు యావన్నంది బాధపడుచున్నారు. వెంటనే గవర్నమెంటువారు వ్యవసాయ పట్టు బళ్లకు వివిధ ఆస్తులు ఇచ్చి వారికి తగు సహాయము చేయకోరుచున్నాను. లావాకాలో వసూల్లు చేసిన శస్త్రులను 20% రైతులకు వాపసు చేయించగలండులకు ఆర్డరు జారీ చేయించవలెను.

“పైస పెప్పిన బ్రిడ్జిలు, అసగా వరహ సదిపై రాయవరంవద్ద బ్రిడ్జియన్ను, శారదా సదికి నారాయణపురంవద్ద బ్రిడ్జియన్ను, సూరేడిగడ్డకు కొత్త రువ్వడను, మాల గడ్డకున్న బ్రిడ్జిలు వెంటనే నిర్మించవలెను. ఇవి కట్టినచో ఎలమంచిసెండి విశాఖపట్నమువరకు చాలా దగ్గర రూటు. అందుపై బస్సురూటు ఇచ్చుటకు వీలగును. ప్రజలకు తగు ఉపకారము కలుగును.

28th March 1953] [Sri P. Bapu Naidu]

“கல்லாகப் பணவாசிக் வுத்துலு கலிங்கவரசன். ఎలమంచిలి తాలూకాలో ఈ పనివారు చాలామంది ఉన్నారు. వీరికి మరీ ఏ ఇతర వుத்துలూ లేవు. గాన ప్రాపీలికను పూర్తిగా ఎత్తివేసి, ఈ పనివారందరూ కనీసం నీరా ఆము కొనుటకునే ఆటకా శము ఇప్పించవలెను. కోస్తాలోని మత్స్య పారిశ్రామికములు తన తిండిలేక బాధపడు చున్నారు. కొన్ని గ్రామములలో త్రాగుటకు మంచినీటి వసతులుకూడా లేవు కావున వీరిని గురించి ప్రభుత్వం వారు తగు చర్య తీసుకోవలెను.

“బర్తా కాండినీకులు వుத்துలులేక నిరాధారులై వున్నారు. వారికి వుத்துలు కల్పించుట గురించి తగు విచாரములు చేయించవలెను. ఆర్థికమాన్యముగురించి ఇదివరకు ఆర్థికమంత్రిగారు ప్రసంగించిరి. దీనికి కారణం చాలామట్టుకు ప్రభుత్వానిదే. గత సంవత్సరం వ్యవసాయ పంటధరలు విపరీతముగా పడిపోయి రైతాంగానికి, తీరని నష్టము కలిగినది. రైతులకు గట్టుబాటయ్యే ధరలు దొరికేటట్లు చూచే బాధ్యత ప్రభుత్వముదే. యా తాలూకాలో మైనరు ఇరిగేషన్లు వసలు వెంటనే చేయించాలి. ఇదివరకు వెప్పిన పాజెక్టులు నిర్మించాలి.

“ఎలమంచిలి తాలూకాలో, రజాల అగ్రహారం, క్రొత్తపేట మొదలైన గ్రామముల లో 11,000 వందల ఎకరముల బంజరు భూమి యున్నది. దానిని గురించి హరిజనులు, పేదరైతు కూలీలు ఎన్ని యో మహజరులు, పిటీషన్లు పెట్టుకొన్నప్పటికి, ప్రభుత్వము వాటిని మంజూరు చేయవలెను, కాని గొంతమంది పెద్ద భూభూమియులు కొంత బంజరు భూములను ఆక్రమించుకొని, బాధకులు గణిస్తున్నప్పటికీ వానిపై ప్రభుత్వము ఏ చర్య తీసుకొనలేదు. గాన ప్రభుత్వము వెంటనే ఆ భూభూమియులు ఆక్రమించినభూములున్న మిగిలినన్న భూములున్న హరిజనులకు పేదరైతు కూలీలకు పట్టాలు ఇప్పించి నచో వారివారి కుటుంబములకు జీవన వృత్తి కలుగును. ఎలమంచిలి తాలూకాలో కరువు నివారణకై కొన్ని కరువుపనులు కల్పించవలెను. చిన్నచిన్న రోడ్లు, చెరువులా కట్టుకొల్పల మరవ్వుతులు కలిగించి కూలీలకు వుత్తులు చూపవలెను. అట్లుచేయనిచో వీరు గ్రామములు విడచి పోదురు గాన వెంటనే కరువుపనులు కల్పించవలెనని కోరుచున్నాను.”

*DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, ఇప్పొబొగ్గుతు కొణ్ణం వారప్పప్పిరుక్కం వుణ్ణయత్తైప్పర్రి బేశమ్బొతు వరవు సెలవై వారిక్కప్పి. ఒక నల్లల వుత్తమాక ఎల్లొలొరుక్కం అతిరుప్పితి ఇల్లొత్తి ఇల్లొత్తి వుత్తత్తి, ఒక వరవు సెలవై తుత్తత్తి కొణ్ణం వరవు అత్యవసాయమాన్ సుల సెలవైకుక్కకాక ఒపరి మాన్యంగుణ్ణి కేడ్తొ ఇరుప్పత్తై నాన్ ఆత్తిరిక్కొణ్ణెన్. అత్తరకాక నుత్తి అవర్కొణ్ణె నాన్ బారాన్దొణ్ణెన్. అత్తే సమయత్తిల్ అతికప్ప పణమ్ సెలవై సెయ్యమామ్, మక్కొణ్ణెకు నణ్ణెమ్ కొణ్ణెక్కక్ కుప్పి వేల్లొణ్ణె సెయ్య కొణ్ణెక్క ఎర్పొర సెయ్యిరుక్కలమ్. పెరియ కారియంగుణ్ణె సెయ్య వత్తొ ఆత్తిరిప్పి పిరివిణ్ణె ఒక కారణమాక ఇరుత్తొలొమ్ కుడ్, ఇత్త పణ్ణె నెరుక్కొణ్ణె పిరియ తుత్తంగుణ్ణె నుణ్ణెవేర్రి నుణ్ణెక్కామలొరుత్తొలొమ్ కుత్తిప్పిట్టె సుల సుత్తియ తుత్తంగుణ్ణె ఎత్తుత్తొకొణ్ణెప్పిరుక్కలమ్. అవ్వుత్తొ కుణ్ణెవాన్ సెలవైకుణ్ణెల్ సెయ్యక్కొణ్ణె సుల తుత్తంగుణ్ణె ఎత్తుత్తొ సెయ్య ఎర్పొర సెయ్యిరుత్తొలొమ్ ఇణ్ణెక్కుక్కొణ్ణె ఒకొణ్ణెత్తిల్ సత్తొణ్ణెమ్ ఎర్పొర. ఇత్తొ కుణ్ణె నుత్తియిల్ కుడ్ సార్కొణ్ణె అవర్కొణ్ణె తొణ్ణెవాన్ కొణ్ణెక్కుక్కొణ్ణె వొణ్ణెప్పిర్పుక్కలమ్.

“முதலாவதாக ரிவினியூ டிபார்ட்மெண்ட்டை எடுத்துக்கொண்டால் அதைப் பற்றி ஒன்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில்தான் சாதாரணமாக குத்தகைப் பத்திரங்களை எழுதுவது வழக்கம். மதுரை ஜில்லாவில் இரண்டு வருஷமாகவே இந்த குத்தகைக்காரர்களுக்கும், நிலச் சுவாந்தாரர்களுக்கும் தகவறுகள்

10-10
a.m.

[Dr. T. S. Soundaram Ramachandran] [28th March 1953]

ஏற்பட்டு மத்யஸ்தம் செய்துகொண்டு போவது வழக்கம். இந்த இரண்டு வருஷமாக பண்ணையாட்களை விரட்டுவதற்கு என்ன ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்து கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கெல்லாம் தஞ்சை ஜில்லா சட்டமும், நில சீர்திருத்தச் சட்டமும் வந்துவிடும் என்று இப்பொழுது இருக்கும் குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்ற ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே ரிவினியூ மந்திரி அவர்களுக்கும், முதல் மந்திரி அவர்களுக்கும் அவர்கள் அநேகம் மனுக்களை அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இன்னும் அதற்குப் பதில் கிடைத்ததாக தெரியவில்லை. அங்குள்ள குத்தகைக்காரர்கள் பரம்பரையாக ஐம்பது அல்லது அறுபது வருஷங்களாகக் குத்தகை எடுத்து வரும் நிலம் தங்களுடைய கையிலிருந்து போய்விடும் என்று நினைக்கிறார்கள். அதைப்போலவே இப்பொழுது இந்த நில சீர்திருத்த சட்டம் வரப்போகிறது என்று நிலச்சுவாந்தாரர்கள் நிலத்தை விட்டு விவசாயிகளை வெளியே போகவேண்டும் என்றும் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் மூன்று மாதங்களில் வெளியேற்றி விடுவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் வந்த நில சீர்திருத்த சட்டம் இங்கும் வந்து விடும் என்று அவ்விதம் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே டெல்லா பிரதேசமாக இருந்தால் குத்தகைக்காரர்களை வெளியேற்றக் கூடாது என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அத்துடன் இந்த சுப்ரமணியம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டு வேறு இருக்கிறது. இந்த இரண்டும் இருப்பதன் காரணமாக குத்தகைக்காரர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள், நிலச் சுவாந்தாரர்கள் அவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையை உத்தேசித்து இந்த நில சீர்திருத்தச் சட்டம் இன்னும் எவ்வளவு மாதங்களில் வரும் என்பதை திட்டவாத்தமாகத் தெரிவித்தால்தான் ஜனங்களுக்கு சந்தோஷமாக இருக்கும். அப்பொழுதுதான் நாம் அவர்களுக்கு நம்பிக்கையைக் கொடுக்க முடியும்.

“அடுத்தபடியாக இந்தக் கல்வி பெரிய தலைவலி. இந்த கல்வித் துறையிலும் சுகாதாரத் துறையிலும் செலவழிக்க ஜில்லா போர்டுகளில் பணம் இல்லை. எங்கு பார்த்தாலும் பெரிசிட. இதனால் கஷ்டப்படுகிறவர்கள் ஆகிரியர்கள். ஆகவே ஜில்லா போர்டு தங்கள் சக்திக்குத் தகுந்தபடி ஸ்கூல்களை நடத்தவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்தக் கல்வி ஸ்தாபனங்களை நடத்த வேறு வித ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். இந்த இரண்டையும் விட்டு விட்டு தொங்கல் நிலைமையில் இருக்கக் கூடாது. கனம் வி. வி. ராமசாமி நாடார் சொன்ன மாதிரி, ஜில்லா போர்டுகள் இந்த ஹைஸ்கூல்கள் நடத்துவதை விட்டுவிடலாம். அவைகளை private மாணேஜ் மென்ட்டுக்கு விடலாம். டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டிலிருந்து மாற்றி இந்த மேஜர் பஞ்சாயத்துகளே பள்ளிகளை எடுத்து நடத்தலாம். டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டுகள் எடுக்கேஷன் செஸ் போட்டு எதாவது பணம் ஜாஸ்தி வருமானத்தைப் பெறலாம். இன்னும் அவர்களுக்கு வருமானம் கிடைப்பதற்கு எதாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக சுகாதாரத்திற்கு வரவேண்டும். நான் டாக்டர் என்ற முறையில் இதைச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது கவர்மெண்டின் கொள்கை ஆரோக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதை நாம் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். சுகாதார இலாகா இன்னும் நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டும். எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கினாலும் அவர்கள் ஆரோக்கிய முறையில் வாழ்வது ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்களால் எவ்வளவு வேலைதான் செய்ய முடியும்? ஆகவே இந்த இரண்டு இலாகாவையும், சுகாதார இலாகாவையும், வைத்திய இலாகாவையும், ஒன்றாகச் சேர்க்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நன்றாக வேலை செய்ய முடியும். இப்பொழுது மெடிகல் சர்வீசுக்கு கொடுக்கும் பணத்தை சுகாதாரத்திற்குக் கொடுத்தால் நல்ல ஆரோக்கிய வேலைகள் நடத்தலாம். ஆகவே இந்த இரண்டு டிபார்ட்மெண்டையும் ஒன்றாக சேர்க்கவேண்டியது அவசியம். அது வரையில் நமக்கு விமோசனம் இல்லை. அதனால் நான் மெடிகல் காலேஜ் வேண்டாம் என்று சொல்ல வில்லை. ஒரு பக்கம் நாம் டாக்டர்களை கொண்டுவருகிறோம். அவர்கள் இங்கு பட்டம் பெற்றுவிட்டு பர்மா, சயாம் முதலிய இடங்களுக்குச் செல்ல மூட்டை கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், நாம் டாக்டர்களை தயார்

28th March 1953] [Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

பண்ணுவதும் அவர்கள் பக்கத்து தேசங்களுக்குச் சென்று சேவை செய்வதுமாக இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களை கட்டாயப்படுத்தி, அவர்களை கிராமங்களில் வேலை செய்யச் சொல்லவேண்டும். அவர்கள் அங்கேயே போய் படிக்க வேண்டுமென்றால் அதைப் பற்றி நமக்கு கஷ்டம் இல்லை. இதை நாம் கண்டிப்பாகச் செய்யவேண்டும்.

“லோகல் போர்டுகளில் வேலை செய்யும் டாக்டர்களுக்கு ஒரு சம்பளமும், சர்க்காரில் வேலைசெய்பவர்களுக்கு ஒரு சம்பளமும் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு சர்வீசகளுக்கும் இருக்கும் வித்தியாசத்தை கட்டாயமாகப் போக்குவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும்.

“இந்த சமுதாய நல திட்டம், இந்த தேச புனரூபணத்திற்கு ஆராய்ச்சி நிலையமாக இருக்கவேண்டும். அதற்கு அங்கே பொருளாதார சீர்திருத்தத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்பொழுது நாம் கொடுக்கும் அரிசி தேசத்திற்கு நல்லது இல்லை. ஏழைகளின் ஆரோக்யத்தை சரண்டக் கூடியதாக இருக்கிறது. கள் ஒழிப்பில் நாம் பரிபூர்ணமாக ஈடுபட்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது நாம் அரிசியை பாலிஷ் பண்ணிக்கொடுக்கிறோம். கள் குடிப்பதால் தேகம் கெட்டுப்போகிறது என்று குடியை ஒழிப்பதுபோல் அந்த அரிசியை பாலிஷ் பண்ணிக் கொடுப்பதையும் நாம் ஒழிக்கவேண்டும். அதனால் பாலிஷ் பண்ணித் தேகமே கெட்டுப்போகிறது. இப்பொழுது கிராம பிரதேசங்களில் வருஷம் பன்னிரண்டு மாதங்களில் ஆறு மாதங்களுக்கு அவர்களுக்கு வேலை கிடையாது. அந்த ஆறு மாதங்களுக்கு அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய கைத் தொழிலையும் நாம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அந்த ஆறு மாதங்களில் அவர்கள் இந்த கைக்குத்தல் அரிசியை தயார் செய்வதில் ஈடுபடலாம். அதனால் உணவு விஷயத்தில் கொஞ்சம் நல்லது செய்ய முடியும். இந்தச் சமுதாய நல திட்ட வட்டாரங்களில் இருக்கும் ரைஸ் மில்களை மூடிவிட்டு இந்த கைக்குத்தல் அரிசி தயார் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்த மில்களை உடனே மூட முடியாவிட்டாலும் அவர்களுக்கு வேலை நேரங்களை கட்டாயப்படுத்தி ஆறு மாத அவகாசமளித்து அதன் பிறகு அவைகளை மூடிவிடச் சொல்லலாம். அதன் மூலம் இந்த கைக்குத்தல் அரிசியை தயார் செய்வதற்கு ஏற்பாடுசெய்யலாம். ஆகவே இப்பொழுதுள்ள ரைஸ் மில்களை மூடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கள்ளை ஒழித்தபோது நாம் கள்ளுக்கடை கண்டிராக்டர்களைப் பற்றி யோசனை செய்யவில்லை. அதைப் போலவே மில்காரர்களைப் பற்றியும் நாம் யோசிக்க வேண்டாம். கள் ஒழிப்பில் எந்த நிலைமையில் இருந்தோமோ அதே நிலைமையில் இந்த உணவு சம்பந்தமாக குடியானவர்களுக்கு இதைக் கொண்டு வருவதற்கு தயங்கக்கூடாது. இப்பொழுது பணம் இல்லை என்பது வாஸ்தவம்தான். கடன் வாங்கி இப்பொழுது வேலை செய்து வந்தால் பின்னாடி ஜனங்களிடமிருந்து அந்தப் பணத்தை வாங்கிக்கொள்ளலாம். ஆகவே சமுதாய திட்டங்கள் தேசாபிவிருத்திக்கான ஆராய்ச்சி நிலையங்களாக இருக்கவேண்டும். பணம் இல்லை என்று சொல்லக்கூடாது. Beg and borrow என்று சொல்வது போல் கடன் வாங்கியாவதுதான் செய்யவேண்டும். வேலைகளை செய்த பிறகு ஜனங்களிடமிருந்து பணத்தை வசூல் செய்து கொள்ளலாம். இப்பொழுது இந்திய மாதங்கள் சங்கங்கள் கிராமங்களில் வேலை செய்து கொண்டுவருகின்றன. அவர்களுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்வதன் மூலம் கால்பங்கு காலேஅரைக்கால்பங்கு மிச்சப்படும் பணத்தின் மூலம் ஜனங்களிடம் இந்த திட்டத்தை பரப்ப முடியும். கிராம நலன்களுக்கு மத்திய சர்க்காரை கேட்டு வாங்கிக்கொள்ளலாம். ஜனங்களும் கட்டாபமாக கொடுக்க முன் வருவார்கள். ஆகவே கடைசியில் அதிக செலவு இல்லாத நிலை சீர்திருத்தத்தை செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய சட்டத்தை உடனடியாக கொண்டு வரவேண்டும். சித்திரை, வைகாசி மாதங்களில் குத்தகைப் பத்திரம் எழுதித் கொடுப்பவர்களுக்கு கஷ்டம் வராமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். சமுதாய நல திட்டங்களை ஆராய்ச்சி நிலையங்களாக மாற்றி அமைக்கவேண்டும். அதை நாட்டில் பரப்புவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். இந்த இரண்டு மூன்று விஷயங்களில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

[28th March 1953]

10-20
a.m.

SRI C. V. K. RAO :—“ Mr. Deputy Speaker, in his introductory speech, the Hon. Finance Minister wanted that the debate on this Bill should be short and sweet. Obviously he expects this to be sweet for the simple reason that he wants to appropriate nearly Rs. 20 crores. The experience of the people during the last one year is very bitter. We do not know what the composition of the Government and the state of affairs will be in the residuary State. Whatever they may be, this Government are functioning at a time of disintegration, and they should have been cautious enough not to spend so much money at the expense of the people who have been hit hard very much. The Government should have gone in a detailed way into the grievances ventilated in this House and by correspondence from time to time by the Members. I feel and it is the general experience that the Government have turned a deaf ear. The Government want to spend more money on different departments. Those departments should have at least taken care to go into the grievances of the people. My complaint is that they have not looked into those grievances. The only thing that the departments and the Cabinet, which is the dictatorial executive, have been doing is to spend more and more money of the people. As such, I hope every Member who considers this issue will be very much opposed to this Appropriation Bill. Even those Members who support the Bill begin and end their speech with a statement of support, but the rest of their speech is a very severe criticism of the Government policies and particularly the way in which the Government are wasting public money. As such, I for my part oppose this Bill which is intended to waste nearly Rs. 20 crores of public money. Eleven out of these twenty crores are supposed to be for capital expenditure. Obviously this should mean that industries should be improved, that there should be no unemployment and that the execution of electricity schemes should continue, or at least the *status quo* should be maintained. But the Government have plunged this State into darkness by imposing power-cut. Power has been cut down by nearly 66-2/3 per cent from the 1st of March this year. As a result, most of the textile and cement factories will be closed down. Production of yarn will be affected to the tune of 3·7 million lb., production of cloth will be affected to the tune of 2 million yards and production of cement will be curtailed by 3,000 tons per month, and hundreds of people will become unemployed. This is the state of affairs after this Government incur an extra expenditure of nearly Rs. 20 crores! This in itself is a serious indictment of the Government.

“ There is an item relating to Police. Most of the Members have complained that there is a Police regime in this State, and the complaint is true. The Police are acting in a very vindictive manner, and I will give one small instance. During the time of elections, some Congress members assaulted a music party belonging to the Communist Party. The members of the Communist Party made a report to the Police at that time. The Police said that they would enquire, and the Communist Party believed that they would enquire and book those who were responsible for the

28th March 1953] [Sri C. V. K. Rao]

assault. After a lapse of nine months, the Police have launched a case against the very persons who preferred the complaint! This matter was brought to the notice of the Chief Minister through correspondence. I have not got the privilege of meeting him, because he avoids such things. But he will rather support his staff than listen to the grievances coming from the Members. The case is proceeding. I give this instance to show how the Police are working. They are acting in a vindictive manner against the party that is opposed to the Government in the Legislature. The Chief Minister himself said that he should have increased the Police force in view of the Opposition. That is the way in which his mind is working. He is a good debator, and that is how he would like to escape. As a matter of fact, he has given definite instructions to the Police to suppress the Opposition outside. For all this, we have to grant Rs. 20 crores! Surely no sane person in this House will support this Bill and no sane person outside will be pleased with this unnecessary and heavy expenditure. Thank you, Sir."

* **SRI P. RATHINASWAMI PILLAI** :—“கனம் உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது வந்திருக்கும்படியான பட்ஜெட்டில், Prohibition-ல் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் குறைந்து நஷ்டம் ஏற்படுவதல்லாமல் லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவிடவேண்டிய நிலையில் இந்தச் சர்க்கார் இருக்கிறது. கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் 1937-ம் வருஷத்திலே கொண்டுவந்த இந்த Prohibition சட்டத்தை அமுலுக்குக்கொண்டுவர, நாட்டில் கள்ளுக்கடைகளேயில்லாமல் செய்ய எவ்வளவு பாடுபட்டார்கள் என்பதை அந்தக் காலத்தில் நான் சிறுவயதாக இருந்தபோது பக்கத்திலிருந்து பார்த்தேன். பல எதிர்ப்புகளுக்கும், தொல்லைகளுக்கு மிடையே அதை இதுவரையில் ஒரே பிடிவாதமாகக் கடைப்பிடித்து காரியத்தைச் சாதித்திருக்கிறார்கள். நம் சட்டசபையில் பிரதம மந்திரி கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் இருக்கும் வரையில் 375 அங்கத்தினர்களில் 374 பேர் சொன்னாலும், அவர் இந்த மதுவிலக்கை ரத்து செய்யமாட்டார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

10-30
a.m.

“எனது சேலம் ஜில்லாவிலேயே நடக்கக்கூடிய அக்கிரமங்கள் ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்களுக்கு அவ்வளவு தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். என்னவென்று கேட்டால் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு போலீஸ்காரர்கள் லாரிகளை எடுத்துக்கொண்டு போய் கிராமங்களில் நுழைந்து வீடுகளைப் பரிசோதிப்பது போலப் பரிசோதித்து, அங்குள்ளவர்களைக் கைது செய்து, லாரிகளில் ஏற்றிக்கொண்டு போய் வழியில் இறக்கி, அவர்களை டெஸ்ட் செய்வது போல் ஏதோ பரிசோதித்து கொஞ்சம் பேர்களை மாத்திரம் விடுவிடுவார்கள். இதிலிருந்து கனம் ராஜாஜி அவர்கள் ஒரு விதமாகப் புரிந்து கொண்டவர்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதே மாதிரியாகத்தான் போலீஸ் வாளை எடுத்துக் கொண்டுவந்து பல பேர்களை அரஸ்ட் செய்து பின்னால் விடுவிக்கிறார்கள். குறிப்பாக பணவசதியுள்ளவர்கள் கோட்டில் வக்கீலைக்கொண்டு வாதிக்கிறார்கள். இது போன்ற தொல்லைகளை இந்த போலீஸ்காரர்கள் பொது மக்களுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இதை கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் கவனிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI O. A. NANJAPPA** :—“கனம் உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவு திட்டத்தின் கடைசி நாள் ஆகிய இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சில வார்த்தைகள் பேசி என் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த வரவு செலவு திட்டமானது கனம் நிதி மந்திரி அவர்களால் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு இச் சபைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.

[Sri O. A. Nanjappa] [28th March 1953]

“இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் பணம் மிகக் குறைவாக இருந்தபோதிலும், அவர்கள் முற்போக்கு அடைய வழி வகுத்து, அவர்களுக்குப் பல விதத்திலும் சலுகை காட்டியதற்காக நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிந்து போவதுபற்றி நான் உண்மையிலேயே சந்தோஷப்படுகிறேன். அதே சமயத்தில் ஆந்திரர்கள் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து போவதினால் பல விதமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“சில காலத்திற்குமுன் வகுப்புவாதப் பேயினால் தூண்டப்பட்ட ஜின்னாவால் இந்தியா துண்டாடப்பட்டது. அதேபோல தமிழர், தெலுங்கர் என்ற பாகுபட்டினால் மொழி வேற்றுமை உண்டெண்ணி ஸ்ரீ பிரகாசம் பந்துலு நம் மாகாணத்தைக் கூறு போடுகிறார். தமிழர்கள் யாரும் முதலில் ஆந்திரம் பிரிய வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஆந்திரர்கள்தான் இதை வற்புறுத்தினார்கள். மேலும் நமக்கும் ஆந்திரர்களுக்கும் ஒருவிதமான தகராறும் உண்டாகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதைப் பற்றி இந்த சட்டசபையில் பலவிதமான கேள்விகள் போட்டார்கள். ஆந்திர மாகாணத்தில் பெரிய பெரிய நதிகள் தமிழ் நாட்டின் பக்கம் இருக்கின்றன. அவைகள் தமிழர்களுக்கு உபயோகப்படுமா என்பது ஐயம். தமிழர்களுக்கு ஒரு துளி தண்ணீர் கூட விடமாட்டார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். தமிழர்களுக்கு இனி நெல்லூர் அரிசி கிடைக்குமா என்பது சந்தேகம். இந்த விஷயங்களில் நாம் பின்பற்றும் விஷயங்கள் என்ன என்பதை யோசிக்குமாறுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக அற நிலையப் பாதுகாப்பு மந்திரி அவர்கள் திருப்பதி விஷயத்தில் சிந்தனை செய்யவேண்டும். அங்கு தமிழ் பொதுமக்களால் கொண்டு வந்து உண்டியலில் குவிக்கப்படும் பணத்தை ஆந்திரர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் சரிபாகமாகப் பிரித்துக்கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தமிழ் நாட்டிற்கு வரும் தொகையைக் கொண்டு அனாதைச் சிறுவர்களுக்கென பாதுகாப்பு மன்றங்கள் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“ஹரிஜன முன்னேற்றம் இன்று சீர்பட வேண்டுமானால் சமூகத் துறையில் அவர்களுக்குத் தனி சலுகை காட்டவேண்டும். அவர்கள் முன்னேற்றுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் எல்லாவித முயற்சியும், சலுகையும் பொருளாதாரத்துறையில் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற இவ்வரசாங்கத்தில் எலம் போடும் எல்லா துறைகளிலும், i.e., பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டு, பார்ஸ்டு கண்டிராக்ட், பரிசல் துறை, சந்தை எலம் போன்ற எல்லா இனங்களிலும் முதல் சலுகை காட்டவேண்டுமெனக் கோருகிறேன். மேலும் சலுகை அளிக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இந்த உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI T. D. MUTHUKUMARASWAMI NAIDU :—“கனம் உதவிச்

10-40
p.m.

சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாகாணத்தின் உணவு உற்பத்தி குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம் சர்க்கார் அதிகாரிகள் உணவு உற்பத்தி விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தி சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது தான். ஆனால் இப்போது நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டு பட்டினி தாண்டலும் ஆடுகிறது. குறிப்பாக தென்னாற்காடு ஜில்லா கடலூர் தாலுகாவில் கிணறுகள் வெட்டினார்கள். அவ்விதம் கிணறுகள் வெட்டியும், கிணறுகளில் தண்ணீர் கிடையாது. அங்கே இருக்கும் மகசூல் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. தென்னாற்காடு ஜில்லா, கடலூர் தாலுகாவில் பெருமாள் ஏரி என்று ஒன்றும், சிதம்பரம் தாலுகாவில் வீராணத்தேரி என்று ஒன்றும் இருக்கின்றன. இவைகள் இரண்டும் பெரிய ஏரிகள். இந்த பெருமாள் ஏரிக்கு 9,000 ஏக்கர் நிலப் பாசனம், இதில் 7,000 ஏக்கர் நெல் விளைச்சலாக இருக்கின்றன. இந்த ஏரியில் இப்பொழுது ஜலம் கிடையாது. வீராணத்தேரியில் அநேகமாக பயிரே கிடையாது என்று நான் நினைக்கிறேன். அங்கு சுமார் 500 ஏக்கருக்குமேல் நெல் சாகுபடி இல்லை. இந்த வீராணத்தேரி யிலிருந்து பெருமாள் ஏரிக்கு ஜலம் கிடைப்பதற்கு இல்லை என்று

28th March 1953] [Sri T. D. Muthukumaraswami Naidu]

எக்சிஸ்டிங் இஞ்சினியர் சொல்லிவிட்டார். மாமூலாக மேட்டூர் அணைக்கட்டி விருந்தும், லோயர் அணைக்கட்டிவிருந்தும், இதற்கு ஜலம் விடுவது வழக்கம். ஆகவே இந்த பெருமான் ஏரி பாசனத்தில் இந்த லைட் ஹவுஸ் கண்டு முதல் செய்யப்பட்டிருப்பது ஒரு ஏக்கருக்கு 1½ அல்லது 20 மூட்டைகண்டு முதலாகலாம். அங்கு மொத்தத்தில் 14,000 டன்களுக்கு மேல் சண்டி முதலாகலாம். இந்த அளவிற்கு இருக்கக்கூடிய நிலங்களை ஜலம் இல்லாமல் விட்டு விடுவது நல்லது இல்லை என்பதை நாங்கள் கருவியை வைத்துத் தக்கொணர்வா விருப்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக எக்சிஸ்டிங் ஏஞ்சினியரிடமும், மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்களிடமும் விவரங்களைக் குறிப்பிட்டு மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டன. பிரதம மந்திரி அவர்களிடமும் இதைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி மந்திரிகளிடம் தெரிவித்தும் வாய்த வை தள்ளி வைக்க வில்லை. அப்படிச் சொல்லி இருந்தும் சில புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு தவறுதலாக எண்ணிக்கொண்டு இப்ப்பதாக தெரிய வருகிறது. அதிக மகசூல் இல்லை. ஆனால் மராமத்து இலாகா இஞ்சினியர்களுக்கிட இந்த தவறுதலான புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு இருப்பதாக தெரிய வருகிறது. உண்மையாகவே அங்கு சரியான பயிர் இல்லை என்பதை தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஷே வீராணத்தா ஏரியிலிருந்து பெருமான் ஏரிக்கு ஜலம் வரும் டியாக் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதை அரசாங்கம் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டும். அப்படி செய்தால் நமக்கு மகசூல் காண்பதாக டெக்ரீயாக இருக்கும். இப்படிப்பற்றி மராமத்து இலாகா மந்திரியுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது அவர் செக்ரடரி அவர்களை விளக்கினார். வீராணத்தேரியில் 5,000 ஏக்கருக்கு கருப்பு சாகுபடி செய்திருப்பதால் அதற்கு ஜலம் வேண்டும் என்பதாகவும், அதனால் பெருமான் ஏரிக்கு ஜலம் சர்க்காடு செய்யுமா என்று, காரணம் தெரிவித்தார். ஆனால் இந்த 5,000 ஏக்கரிலும் கரும்பு சாகுபடி செய்யப்பட்டிருப்பதாக தெரியவில்லை. கரும்பு இருப்பது 230 ஏக்கர்தான். இது நிச்சயமாக தெரிகிறது. அப்படி இருக்கையில் தப்பாண்டி புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் தகவல்கள் கொடுத்து உண்மையாக இருக்கும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே அவர்கள் கொடுக்கும் தகவல்கள் எல்லாம் எனக்குச் சந்தேகமாகவே இருக்கிறது. இதைச் சர்க்காரா பரிசீலனை செய்து ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆகவே வீராணத்தேரியில் surplus ஜலம் இருந்தால் அதை பெருமான் ஏரிக்கு வரும்படியாகக் கேட்கக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய சிறுசொல்லை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. LAKSHMANA GOUNDER :—“கனம் உப தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நம் நாட்டில், குறிப்பாக சென்னை மாநகரத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் பசிப் பிணி, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், உலவு, உடை நெருக்கடி போன்ற எல்லாக் கஷ்டங்களும் இருக்கின்றன. இவைகளை மெல்லாம் சர்க்கார் சமாளிக்க எத்தனையோ நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கூட எல்லோருக்கும் திருப்திகரமாக சமாளிக்க முடியாததற்குக் காரணம் போதுமான பண வசதி இல்லாததேயாகும். ஆகவே இந்த நெருக்கடியான நிலைமையில் நல்ல முறையில் சர்க்காருக்கு போரணைகள் சொல்லாமல் சர்க்காரை குறுக்காக்கொண்டேயிருப்பதினால் ஒன்றும் பிரயோஜனமில்லை. இன்றைய நிலைமையில் நமது ஜனங்களுக்கு முக்கியமாக வேண்டியது உணவு, உடை இரண்டும்தான். முதலாவதாக உணவுப் பொருள் அதிகம் உற்பத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் அதிக சவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு தக்காவிக் கடன் கொடுப்பதற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்குவதோடு கூட, தக்காவிக் கடனுக்கு விண்ணப்பம் போட்ட விவசாயிகளுக்கு விண்ணப்பம் போட்ட 15 நாட்களுக்குள்ளாக அவர்கள் கைக்குப் பணம் போய்ச் செரும்படியாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது விண்ணப்பம் போட்டால் 6 மாடங்கள் ஆகியுடைய சர்க்காரிடமிருந்து கடன் பணம் வருவதில்லை. காலம் தவறி அவர்களுக்குக் கடன் ரூபாய் வந்தால் அதை வேறு வகையில் செலவு செய்துவிடுகிறார்கள். அத்துடன் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே விண்ணப்பம் போட்டு ஒரு 15 நாட்களுக்குள்ளாக விவசாயிகளுக்கு தக்காவிக் கடன்கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். கால தாமதமில்லாமல் அவர்களுக்கு ஒரு, தலாமி, செயற்கை உரம், விதை போன்ற எல்லாவற்றிற்கும் கடன் கிடைக்கும்படி

யாகச் செய்யவேண்டும். துரிரவும் சிணறு வெட்ட மானியம் காடுக்கவேண்
டும். சில பெரிய பெரிய நீர் பாசன திட்டம் இருந்தாலும், சிறிய நீர் பாசன
திட்டங்களை சர்க்கார் உடனடியாக செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்
கொள்ளுகிறேன்.”

“இன்னொரு விஷயம், கைத்தறி நெசவுத் தொழிலைப்பற்றி நாம் எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறோம். அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு நமது சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். இருந்தாலும் அவர்கள் குறைகளை மாயவும் தீர்க்கப்படவேயில்லை. ஆகையால் சர்க்கார் நெசவாளர்களுடன் குறைகளை நீக்குவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு குறைந்த விலைக்கு கைத்தறிக்கு வேண்டிய ரக நூல்கள் கிடைக்கும் படிபாடவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மேலும் அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் கைத்தறித் துணிகளை அதிகம் உபயோகப்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டும். குறிப்பாக சர்க்கார் எஃபெக்ட்ரீஸ், இலவசமாக உடைகள் கொடுக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் கைத்தறித் துணிகளையே வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக டோலீஸ் உத்தியோகஸ்தர், ரிஸர்வ் போஸ்ட், மிலிட்டரி இவர்களுக்கெல்லாம் கைத்தறித் துணியிடையே உடை வாங்கிக் கொடுக்கமாறு நான் முதல் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் மில் துணியைவிட கைத்தறித் துணி அதிகமாகவும் நன்கு உழைக்கிறது. அதையாரும் மறுக்க முடியாது. அதுகுறிப்பிலே சர்க்கார் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கும், ஆளப்பதிக்கில் நாஸ், தொ சிப்ந்திகள், பெட், தலைவனை அவைகளின் உரை, போர்வை, பெஷ்ட் இன்னும் மற்ற பல செலவினங்களுக்கும் கைத்தறித் துணியையே வாங்கி சர்க்கார் உபயோகிக்கவேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். டிராம், பல, கண்டரக்டர், டிராவர், செக் கர் இயக்கக்கெல்லாம் கைத்தறி துணி உடை கொடுக்கலாம். அவர்களுக்கு எல்லாம் இப்பொழுது கதர் துணி வாங்குவதாக நான் அறிவி்கிறேன். கைத்தறித் துணியையே வாங்கும்படியாகச் செய்தால் அதனால் நெசவாளர்களுக்கு ஓர்வது நிவாரணம் ஏற்படுமென்று நான் நினைக்கிறேன். ஜெயில் சப்தனையையும் கைத்தறித் துணிகளையே செய்யலாம். இதைத் தவிர்வது வேறு வகையில் கைத்தறித் துணியை வியபாரம் செய்வதற்கு சர்க்கார் மார்க்கெட் கண்டுபிடித்தாகவேண்டும்.

“அதைத் தவிர பஞ்சம் பஞ்சம் என்று கூறப்பட்டு வரும் இக்காலத்தில் பஞ்சத்தைப் பேக்க பெரிய பெரிய தீர்ப்பாண்டுட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கத்திக்குப் போதிய பணம் இல்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. பணமில்லாமல் எந்தக் காரியத்தையும் செய்யமுடியாது. ஆகவே சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் கடன் வாங்கியாவது ஏரி, குளம், மராமத்துகளையும், மற்ற பாசன திட்டங்களையும் செய்துகொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுது நம் நாட்டின் உணவு உற்பத்தியும் நாம் பெருக்கமுடியுமென்று சொல்லிக் கொள்ளுந் தோன். மேலும் மிலிட்டேரி படைகளுக்கும், ரோடு பாதை, அணைக் கட்டுதல் ஏரி வாய்க்கால் வெட்டுதல், வீடு கட்டுதல் இந்துமாதிரி வேலைகளில் பயிற்சி அளித்து அவர்கள்மூலம், வாய்க்கால் வெட்டுவது, கிணறு வெட்டுவது, ரோடு போடுவது, சிறிய அணைகள் கட்டுவது இவைகள் எல்லாம் செய்யவேண்டியவை. சர்க்காருக்குப் பணமும் மிச்சமாகும். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-50
a.m. * SRI B. RAMAKRISHNA REDDI :—“ ఆధ్యక్షా, కరువును గురించి కేటా
యించిన డబ్బు కొద్దిగా కనబడుతుంది కరువు విశేషముగా ఉంది. ముఖ్యముగా
మా జిల్లాలో పది సంవత్సరాలనుండి కరువుగా ఉంది. కావాలిలో, మూడు సంవత్సరముల
నుండి బొత్తిగా పైరులు పోయినవి. ఇరిగేషన్ పనలు ఏమైనా చేస్తారా అంటే ఏమీ
లేదు. పెన్షనుండి నీరు వచ్చే స్కీము (కెన్నా-కావలి స్కీము) పది సంవత్సరముల
నుండి ఒక ప్లాన్ వేసి ఉంది కాని యింతవరకు అమలు జరుగలేదు. పెన్షన్లు

28th March 1953] [Sri B. Ramakrishna Reddi]

తయారుచెయ్యడమేగాని ఇరిగేషను డిపార్టుమెంటువారు ఏమీ శ్రద్ధ తీసుకోరు. వెంటనే చిన్న స్కీములైనా అంటే 2, 3 సంవత్సరాల్లో పనికివచ్చే వాటిని తీసుకోవలెను. నెల్లూరులో తొలూకావారిగా చూస్తే రెండు సంవత్సరాలలో ఫలింపుకు వచ్చేవి చాలా ఉన్నాయి. ఎంతసేపు పెద్దపెద్ద స్కీములు మాత్రము తీసుకుంటారు. అవి పది సంవత్సరాలకుకూడా పూర్తికావు. కొన్ని స్కీములు తీసుకుంటే రెండు సంవత్సరాలలో చాలి అయి ఫలింపుకువచ్చి కరువుకూడా నిలుచెయ్యవచ్చునని చెబుతున్నాను. ఇవివరకు కూడా మనవి చేసుకున్నాను. Small ఇరిగేషను పనులకు ప్రాధాన్యం ఉపాస్తున్నారు గాని నేటివరకు ఇరిగేషను పనులగురించిగాని, కరువు పనులగురించిగాని ఏమీ ప్రయత్నం చేసినట్లు కనబడదు.

“ఇక మన రాష్ట్రానిగురించి కొంత చెప్పవలసి ఉంది. మనము 40 సంవత్సరాల నుండి అంధ రాష్ట్రం కొరకు అందాళ్ళన చేస్తున్నాము. కాని కేంద్ర ప్రభుత్వం వారు పోస్ట్ పోను చేస్తూ వచ్చారు శ్రీరాములుగారు ప్రాంతాల్లోకి చేసిన తరువాతనే ఈ రాష్ట్రం సమస్య మీద స్పర్శించేసేరు. అంధ రాష్ట్రమును ప్రత్యేకించపోతున్నారని మున్న ప్రధాన మంత్రిగారు చెప్పేరు. మదరాసును గురించి వారుచేసిన స్పర్శయం విచిత్రం సబబుగాలేదు. ఎవరూనును ఉదలుకొనుట కజలలో చాలా అందాళ్ళన గాఉంది. మనము రెడన్ టేబిల్ ఆ సెంట్రల్ గో కన్సైని మద్రాసును వదలుకొంటామని చెప్పవచ్చును. కాని ప్రజలు ఒప్పుకోవడంలేదు. మనము పూర్తి రాష్ట్రాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోవాలి అని అంటున్నప్పుడు మన తెలుగువారు 40%క ఉన్న స్పార్తాల విషయం తేల్చుకోవాలి. ఉప్పుడు బిగిన సర్కయం సెరింకేశంగా జరిగిందని మాత్రం చెప్పాలి. అంధుల డబ్బుచాలా ఖర్చుచేసి వందాగ్రాసును అభివృద్ధిచెయ్యడం జరిగింది. ఇప్పుడు వెంటనే మద్రాసునువదిలి పొమ్మడం సరింతుకేమిట ప్రభుత్వం అంతారా మరి విమంటారని అడుగుతున్నాను. కొంతకాలం అయినతరువాత వి బిజవాడలోనో విశాఖలక్ష్మం లోనో మేము ఈ పట్నం సర్కయకుంటాము. దానికి 10 కోట్లు ఖర్చు చెయ్యవలసి ఉంటుంది. తరుణమే వదిలిపొమ్మనడం నిరంకార సరింతుకేమిట, రాష్ట్రం రావడం postpone అయినా కావచ్చును. అంతేగాని వెంటనే పొమ్మంటే ప్రజలు సహించరని చెబుతున్నాను. మీరు ఏమిచెప్పారంటే రెడన్ టేబిల్ ము అంతా ఒప్పుమ్మడిగా రాజీనామా (resign) చెయ్యవలసిన పరిస్థితులు ఉన్నవని చెబుతున్నాను.”

* SRI PRAGADA KOTIAH:—“Mr. Speaker, Sir. As I see the accounts for the year 1952-53, I find the Government have not spent any amount to provide relief for the handloom weavers in distress. In his reply to the Budget Debate, the Hon. Minister for Industries stated that the Government had taken sufficient action to relieve the handloom weavers from distress. He wanted the House to trust the Government and also leave everything to the Government in the matter of help to be rendered to the handloom weavers. In so saying, he tried to shift the responsibility for protecting the handloom weaving industry to the Central Government. Referring to the Relief Scheme introduced by the Government to provide employment to the unemployed handloom weavers through the weavers' co-operative societies, the Minister stated that the handloom weavers were not forthcoming to join the scheme and he attributed this reluctance on the part of the handloom weavers to the hold of master-weavers over the handloom weavers. If, as admitted by the Hon. Minister, the weavers still feel advantageous to work under the master-weavers, it goes

[Sri Pragada Kotaiah] [28th March 1953]

without saying that the terms offered under the Relief Scheme are less attractive than the facilities given by the master-weavers. But, it is not true. The co-operative officials in the districts are not evincing any interest to introduce the Relief Scheme. For example, several weavers' co-operative societies in Nellore district approached the co-operative officials and the District Collector and requested them to introduce the Relief Scheme. But the Deputy Registrar of Co-operative Societies there refused to introduce this scheme. Then, almost all the weavers' co-operative societies in the district met in a conference and resolved to offer satyagraha before the office of the Collector. Then the Collector convened a conference of the representatives of the weavers' co-operative societies and the weavers' Congress and the Deputy Registrar of the district and I was also present at that conference. The District Collector found fault with the Deputy Registrar for not introducing the relief scheme and immediately asked him to introduce the scheme. This is how the co-operative officials in the districts are evincing interest in introducing the relief scheme.

"Sir, under this scheme a maximum famine rate of six annas per knot was fixed. But the Collectors who happened to be the Presidents of Price Fixation Committees, have been insisting upon the reduction of wages to avoid losses to the Government. What is actually happening is, whenever goods accumulate under the relief scheme the weavers are being forced to accept wages of less than six annas, and that wage to-day is $2\frac{1}{2}$ annas or 2 annas per knot. Therefore the relief scheme has completely failed and has not given any real relief to the handloom weavers. The failure of the scheme can also be evidenced by the very small number of handloom weavers who have joined the scheme.

"With regard to the exports of yarn, the Hon. Minister stated that the Government were allowing exports of yarn when they were not lifted by the handloom weavers. He did not point out at what exorbitantly high prices the yarn was being sold to the handloom weavers. For example, handloom cloth of 20's was being sold at Re. 0-4-0 a yard in the pre-control days when the 20's yarn was being sold at Rs. 3-12-0 per bundle of 10 lb. Now, when the same cloth is being sold for Re. 0-10-0 a yard, the Government want the handloom weavers to purchase 20's yarn at Rs. 19 per bundle of 10 lb. Therefore, it is necessary that the Government should make arrangements to reduce the prices of yarn in proportion to the fall in prices of cloth and not to allow exports of yarn . . . (The hon. Member did not conclude his speech when the Speaker called on Sri P. Venkataswami Reddi to speak.)"

11
a.m.

* SRI P. VENKATASWAMI REDDI :—“ Mr. Speaker, Sir, I rise to support the motion moved by the Hon. Minister. ఈ సందర్భమునా భాగస్వామి విషయముల గురించి చెప్పాలి. నా నియోజక వర్గము ఆయన సూచనలను అనుసరించి, వైకటమ్ లాంటి కాలాల్లో వరుసగా ఆరు సంవత్సరములనుండి పంటలు పోయి యేమమునకు గల ఆయనకు వి. మా జిల్లా మిగులు ప్రాంతమునా నిర్ణయించడంవల్ల మెట్టు లాంటి కాలాల్లో యేమ నివారణ కార్యక్రమము క్రమముగా జరగడంలేదు. ఈ ఫసలి పొందడంలో

28th March 1953] [Sri P. Venkataswami Reddi]

మే నెలలో మంచి వర్షములు కురిసి శుభసూచకముగా కనపడింది. గాని తరువాత సకాలములో వర్షము లేక మొదటి పంట 80 వంతులు బొత్తిగా ఎండి పోయింది. దీనివల్ల నెలలో వర్షములవల్ల రెండవ కారు డ్రైవు వేసుకునేందుకు అవకాశం కల్గింది. ఈ పంటకూడా 50% కు పైగా కండను అరు సంతృప్తికరమనిచి కరువు అనుభవిస్తున్నందున రైతులు నాజూమిరె వ్యవసాయం జరుపుకోలేకుండా ఉన్నారు. కాబట్టి చిత్తూరు జిల్లాలో ఇచ్చినట్లు రైతులకు రూ. 50 లు పొరుగు వ్యవసాయ ఖర్చుకు అప్పులు ఇవ్వవలసిందిగా వ్రాసినందునాను. ఈ సందర్భములో బకాయిల ఎసూళ్ళు రెండవ టంటువరకు నిలుపువల చేసినందులకు సంతోషించుచున్నాను. ఈ చాకీల విషయంలో రెన్యూ మంత్రిగారు శ్రద్ధగా గమనించవలయును. జమీందార్ల హక్కుములో ఎట్టెట్ట భూముల చట్టం ఆమలులో ఉన్నప్పుడు పంటలు పోయినపుడు రెమిషను ఇవ్వడం జమీందారు ఇష్టమైతే అధికరణం ఉన్న సూచిమిషను పొందు హక్కు customary right గా రైతు అనుభవించేయడం అట్టి రైతుకు కోర్టుకు వెళ్లడానికి హక్కు ఉండేది జమీందారిని ప్రభుత్వం తీసుకొస్తే తరువాత 1356—1358 ఫసలీలు పంటలు పూర్తిగా నష్టమైయుండి రైతు రిమిషన్ పొందవలసియుండిన సందర్భాలకు ప్రభుత్వము రైతులవద్ద స్పృహధముగా వసూలు వర్షి జమీ దారుకు ఇవ్వడములో రైతులకు ఉన్న హక్కు పోయింది. కాబట్టి ఈ విషయం పునః పరిశీలించి రైతుల రక్షణకు పూనుకోవాలని కోరుచున్నాను.

‘తరువాత విషయం కరువునివారణ పనుల కార్యక్రమంలో ఆహార ఉత్పత్తి కింద జరుగుచున్న చెరువుల మరమ్మత్తు పనులు పూర్తిగా నిలిపివేసినారు. మైనరు ఇన్ గ్రే వను క్రింద కొన్ని పనులు రిగినా శాంక్షనలేక డబ్బు చెల్లింపుకాలేదు. పంచినీటి బావులు మా వెంటిగిం లాలూకాలో ఏడు ప్రెవ్వి చారు గాని ఇంతవరకు ఓల్లులు ఉంకా చెల్లించలేదు. వెంటనే శాంక్షను చేయి చాలని కోరుచున్నాను.

“Rent Reduction Act, Zamindari Abolition Act ప్రాప్తినిర్రకు అనుగుణంగా మార్చడానికి ప్రభుత్వం తలపెట్టి ఉన్నారు. సర్వసామాన్యంగా భూమి శిస్తు విధానము మార్పు చెయ్యడం ఎంతైనా అవసరమని మన ముఖ్యమంత్రిగారు కూడా అన్నారు. భూమియొక్క విస్తీర్ణమునుబట్టి శిస్తు విధానము మార్చడం అవసరమని అన్నారు. శిస్తు విధానరూపముగా చెల్లించుచున్న వారు ఆయా జిల్లాలలో ఉంటున్న మాగాణి భూముల ఆర్థిక రేట్లు చెల్లించవలసివస్తుంది. మా నెల్లూరు జిల్లాలో ఆర్థిక రేట్లు రూ. 9-8-0 కన్నపైను భూమికికూడా రూ. 9-8-0 చెల్లించడమండం అన్యాయం కాదా? ఈ విషయమై 15 మంది M.L.A. లము 4 మాసాల క్రితము మెమోరండం ఇచ్చినాము. ఇంతవరకు రెన్యూ మంత్రిగారు ఏమీ చర్య తీసుకోలేదు రూ. 9-8-0, 8, 7, 6, 5 కూడా రేట్లు ఉన్నవి. ఈ వ్యత్యాస ములవల్ల మొదటి తరగతి భూమికి 5 వ తరగతి భూమికి యికరము 1 కి రూ. 4-8-0 వున్నప్పుడు రూ. 9-8-0 విధిగా చెల్లించమండం న్యాయంకాదు. కాని తగిన విధముగా సమరణవలెనని కోరడము కనీస న్యాయమని చెబుతున్నాను.”

* SRI G. JOSEPH :—“అధ్యక్ష, ఈ బడ్జటును ప్రజా ఉపయోగాల కోసము వినియోగించడం లేదు. ఈనాడు ప్రభుత్వం అనేక రికార్డులు డబ్బు ఖర్చు చేస్తోంది. జమీందార్లకు కోట్లకొలది నష్టరహితం క్రింద ఉన్నా ఉంది. అవసరంగా పాలీచలకు 7½ కోట్లు ఖర్చుపెడుతూ ఉంది. ఆరు మాసాలకు ఒకసారి ముగించుచూనే గవర్నరుకు 8 లక్షలు ఖర్చు పెడుతున్నది. ఇలాంటి మాబరా ఖర్చులను తగ్గించుకొని రైతులకు, ప్రజలకు ఉపయోగించే పనులు చేయించాలని కోరు

[Sri G. Joseph]

[28th March 1953]

చున్నాను మా నియోజకవర్గంలో ఆస్తులెవరూ, పంచాలెవరిం, గోవాడ, గూడపల్లి గ్రామాలకు సంబంధించిన మురుగుకాల్వ కోసం రైతులు ఆందోళన చేస్తున్నారని గాని నేటివరకు సరి జరుగలేదు. చంద్రమూళిగారు మురుగు కాలువ ప్రక్షిప్తానికి వాగ్దానము చేసినారు. ఎన్టీమేల్లు తయారు చేయించుకున్నాని ఈ ప్రభుత్వం వాడినీ టిసి యంతవరకు త్రొక్కివేడతూ వచ్చింది. 6 కి ఎకరాలు మురుగు దెబ్బతని ఏటేటా కంట పోతూ రైతులు నష్టపడుతున్నారు. కొల్లూరు, బొడ్డుబూడిపాడు, ముసలిపాడు, రావికంపాడు, ఆ పరస్పర గ్రామాల సాగు సరయైన నీటి వనతి లేక చాల వెనుకబడిన సాగువుతున్నది. భూమి సాగు కావాలంటే కొల్లూరు, కాకా కాల్వనుండి ఒక నీల్లు కాలువ ప్రవ్వవలసి ఉంది. ఎన్టీమేల్లు తయారు ఆయనవిగాని కొల్లూరులో భూస్వామి కాసరసేని ఆంకినీడు కాకా పొలాన వున్న తన భూమికి నీరు ముందు అందదని ఆ కాల్వ ప్రవ్వకుండా తన పశుకుబడిని పువయోగించినాడని, అందుకని ఆ కాల్వ ఆగిందిని రైతాంగం ఆందోళనపడుతున్నా లాభం లేకపోయింది. ఈనాడు ప్రభుత్వం పెద్ద భూస్వాములకోసముకాక వేద రైతాంగంకోసం పనిచేయ్యవలసికీ ఆవసరం ఎంతైనా ఉంది. కొల్లూరులో 15 వేల రూపాయలు ఖరీదుల బిల్డింగుకట్టి పశువుల ఆనుకట్టిపెట్టి మరనిలబడున దాక్కురుకు చేయ్యమని 5, 6 సంవత్సరాలనుండి రైతులు ఆందోళనచేస్తు వచ్చారు. చంద్రమూళిగారు చేయిస్తామన్నారు. కాని ఇంతవరకు ఆ పని ఏమీ జరగడం దు. ఈ సంవత్సరంకూడా రైతులు పిటపెళ్లు పెట్టుకున్నారు. పంచాయితీసభ్యువారు పశువులను ప్రత్యేక నాళకు 500 రూపాయలు ఇచ్చేటట్లు తీర్మానంకూడాచేసేరు. గాని ప్రభుత్వం వివిధమైన చర్య తీసుకోలేదు. ఈ సమస్యమీద ప్రశ్నలు కంపుకున్నా లేబిలుమీదకు రాలేదు. ఇటువంటి సమస్యలను వెంటనే పరిష్కరించాలి. ఈనాడు నష్టపరచారం ఇవ్వడం జమీందార్లకు కాదు, కల్లగీత పనివారికి నష్టపరచారం ఏమిచ్చింది అడుగుతున్నాను.

“బర్తా కాండికీకులకు యుద్ధ కాలంలో ఇండియాను వచ్చేరు. ప్రభుత్వం వారికి ఆస్తులు ఇచ్చింది. ఈనాడు మళ్ళీ ఆ ఆస్తులు తరిగి తీర్చాలని వోటిసులు కంటి వసూలుచేయడానికి క్రయత్తిస్తున్నారు. ఇది చాలా అన్యాయం. ఈ ఆస్తుల విషయంలో Moratorium ఇవ్వాలని కోరుచున్నాను. ఈనాడు మీద రైతాంగం ఎరుకల ఆస్తులు కొరికక నానా అవస్థ పడుతున్నారు. Joint పట్టాల వారికి ఆస్తులు ఇవ్వడానికి వీలులేదటయ్యింది. ఒకే పట్టా సాధారణంగా పెద్ద పెద్ద భూస్వాములకు మాత్రం ఉంటుందిగాని, వేద రైతాంగానికి ఒంటి పట్టా ఉండదు. జాయింట్లు పట్టాదార్లకుకూడా ప్రభుత్వం ఆస్తులు ఇవ్వడానికి పూనుకోవాలని కోరుతున్నాను.”

11-10
a.m.

SRI T. NAGI REDDI:—“Mr. Speaker, Sir, even though there is quite a lot to speak. I do not think that there is any necessity to do so at present. If it were any other time, naturally there would have been quite a number of points on which we would have pressed for divisions in view of the things that had been happening. But in the uncertain state of affairs, as I already told, there is not much for me to say at present. I am sure even if the Government were to hear all I say, they will probably be not able to do anything for us. In these circumstances, I have nothing to say except to make one request to the Government about panchayat elections. An instance of panchayat board election has come to my notice. There was an election in one of the villages of the Nellore district. At about 10 o'clock in the morning

28th March 1953] [Sri T. Nagi Reddi]

the result was announced by the Panchayat Officer, that one particular party member had won. People of that party went away with great jubilation and they celebrated their victory. 'At about 2 p.m. the Panchayat Officer announced again that the result given in the morning was not correct and that the rival candidate had won. When the second election took place and how, he could not say. He could not say how the rival candidate won, even though hands were raised and he had counted them when he announced the earlier result. All these are mysteries in Panchayat elections in Andhra districts. Quite a number of illegal activities, I should say, on the part of the Panchayat officers have been going on. Innumerable complaints have been given. I did not want to raise this subject on the floor of this House at any time. But having heard this particular instance, I do not know how one announcement was made after counting the hands by the Panchayat officer at 10 a.m., and how after two or three hours, a different announcement was made. Under what influence was the original announcement changed, I do not know."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" He might say that the original announcement was not his. Did he announce it? "

SRI T. NAGI REDDI :—" He announced it to the hundreds of people that a particular person had won, and the very same officer announced at about 2 o'clock a different result. He could not be counting the hands of those who had left. I would like to bring to the notice of the Government that at least in the coming panchayat elections in Andhra, the Government will see that justice is done. Andhra politics is such that even the Government are not able, in that political atmosphere, to see that justice is done. I should like to give a warning to the Government. Probably those matters are coming to the Ministers representing the Andhra side. I would like to tell them that it is these actions that brought dishonour and ill-fame to the Ministry that existed previously. I would like to give them a warning that because of these things they will not be the victors. The Opposition has been claiming always that it is always ready for a public enquiry into all these things. We feel that whatever is done to-day is to their (Ministers') own disadvantage. I would like to tell the Government that when these complaints are brought to their notice, they should look into them and see that justice is done. I did not want to raise this subject, but it came to me as a surprise, and I had to say this much.

" Being the last supplementary budget and the last Appropriation Bill on the supplementary budget that we are discussing, I have nothing more to say except to remark that at least in future we will be able to work much better than what we have been doing, and we will feel a certain amount of satisfaction that our Assembly has really been doing something good for the people who have been expecting great things from us."

[28th March 1953]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ Mr. Speaker, Sir, I am not going to make any long speech. With the passing of this Appropriation Bill, we will be completing our budget work in this session. We will have to sit for a few days more to transact some other miscellaneous business. To-day I was listening with great interest to the speech made by the hon. Member Mr. C. V. K. Rao. I am sorry he is not in his seat now. In my view, he put in a nut-shell, without hiding anything, the real attitude of the Opposition to the Government, to the administration and to everything that is going on here. I think he did it in spite of himself without knowing what he was doing. I am sure it was not the intention of the party to which he belongs that that attitude should be disclosed on the floor of the Assembly. He said that everything was a waste, nothing but a waste, and that people's money was being mis-spent by this Government. He said that the whole Appropriation Bill should be thrown out because the entire amount which we asked for would be wasted. He says that this Government have mis-spent the money, and they have now come forward with this Appropriation Bill. He belongs to the Communist party, and it is claimed that Members of that party speak with one voice. I am sure that his voice must be the voice of his party. There is a school of philosophy according to which the whole universe is an illusion, and only the enlightened souls can realise the reality. According to the Communists, the whole Government, administration, etc., is an illusion, and the enlightened souls are only the Communists. (Interruption.) They only are able to see the real thing, and others, according to them, are under an illusion. That is why, they are able to see that the entire administration is merely a waste, and the Government are wasting people's money! They have no belief even in elections. That has been made clear. Here is an item—State Legislature—and the Government have asked for a grant (Rs. 9,31,000) merely for conducting elections to the State Legislature. According to the hon. Member Mr. C. V. K. Rao even that money has been mis-spent by the Government. I am not surprised at this, because the ideology to which he belongs makes it quite clear that all these elections are a mere farce. They have no belief in the elections. (Interruption by Sri T. Nagi Reddi.) Leave that alone. The amount asked for under State Legislature is for elections to the State Legislature and Parliament. After all, if we analyse the expenditure under this item, we will see on what is this money spent. The Government are not spending money on themselves. What we are taking as salaries everybody knows. It is only for the people we are spending and for no other purpose. They may as well say that this is not the appropriate way of spending money. But then that is a different matter. To say that people's money is not spent for the people, to take the attitude that everything is an illusion and a fraud, and to say that only Communist Party Members are the enlightened souls, is not correct. Of course I can understand their attitude very well. For my part, I know that the Communist Party remaining here in this Assembly is just like those enlightened souls living in this Maya World. But

28th March 1953]

[Sri C. Subramaniam]

they see true light! They have absolutely no faith in this form of Government, in this Assembly, and in these discussions. This attitude was reflected by the speech of Mr. C. V. K. Rao. I am glad that he sincerely spoke out his mind.

“That apart, Sir, this Appropriation Bill is based upon the Demands which we have already passed and over which we had discussion for two days. Even if it had been a full Budget discussion, more than two days would not have been allotted for the discussion of Supplementary Demands in any year. Therefore as far as the Supplementary Grants are concerned, we had a full discussion as we would have in normal times. We had a general discussion on one day and we discussed particular Demands yesterday and after that this House was pleased to pass all the Demands. Now, because the Constitution requires that on the basis of the Demands an Appropriation Bill has got to be specifically passed regularising the withdrawal of this money from the Treasury, we have come forward with this Bill. But to crystallize the entire attitude of the Opposition, the hon. Gentleman Sri C. V. K. Rao spoke to-day. I am glad about it.”

11-20
a.m.

“Round and round we come to the same point that we are faced with a very difficult situation. We are faced with an unprecedented famine spreading over large tracts in our State. It is not confined to one area or one district. It is spread throughout the State. Under those circumstances, it is not only the poor people who are affected, but the Government which represent the people, their revenues and their administration are all affected. In these difficult days, the Government are trying their best to do whatever is possible to relieve distress, and if we have not done as much as would have been necessary or as much as we wished to do, it is because of the difficulties of the situation in which we are placed. As I have already said, it is not as if I claim that nobody else could have done better. We have tried to do our best. That has been and is my claim. Thank you, Sir.”

MR. SPEAKER:—“The question is—

‘That the Madras Appropriation Bill, 1953, be taken into consideration at once.’”

The motion was put and carried.

Clauses 2 and 1, the Schedule and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, I move—

‘That the Madras Appropriation Bill, 1953, be passed into law.’”

MR. SPEAKER:—“The question is—

‘That the Madras Appropriation Bill, 1953, be passed into law.’”

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

MR. SPEAKER:—“The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, 30th March 1953.”

The House then adjourned.